

การสูญเสียเมล็ดข้าวจากการเก็บข้าวที่อายุและวิธีการต่างกัน
Rice Seed Losses from Different Harvesting
Ages and Methods

สุเทพ ฤทธิ์สว่าง

Suthep Rithsawaeng

เลขที่	88.191.A5 ๗๗ ๒๕๓๙ ๘.๒
Bib Key	91689
	1.3.S.A.2543/

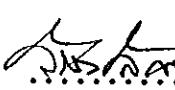
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาพืชศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

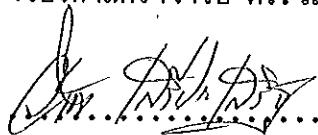
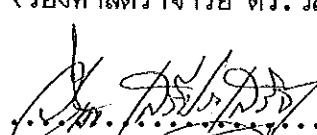
Master of Science (Agriculture) Thesis in Plant Science
Prince of Songkla University
2539

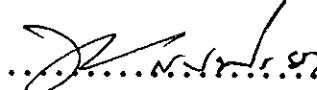
ชื่อวิทยานิพนธ์ การสูญเสียเมล็ดข้าวจากการเก็บเกี่ยวที่อายุและวิธีการต่างกัน
 ผู้เขียน นายสุเทพ ฤทธิ์แสวง^ศ
 สาขาวิชา ฟิชชาร์สตร์

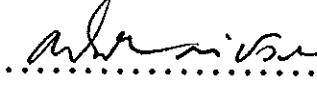
คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

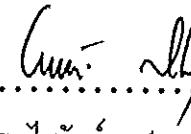
 ประธานกรรมการ ประธานกรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร. วัลลภ สันติปราชชา) (รองศาสตราจารย์ ดร. วัลลภ สันติปราชชา)

 กรรมการ กรรมการ
 (ดร. วินิจ เสรีประเสริฐ) (ดร. วินิจ เสรีประเสริฐ)

 กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร. ชวุฒิตร สันติปราชชา)

 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิญญา กำนัลรัตน์)

บัดดีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
 ของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาฟิชชาร์สตร์

 (ดร. ไนรัตน์ สงวนไกร)
 คณบดีบัดดีวิทยาลัย

บัดดีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 สถาบันวิทยาศาสตร์ทางชลประทาน
 ริบบอนพาร์ค หาดใหญ่
 โทรศัพท์ ๐๗๔-๒๕๖๑

ผู้ทรงคุณวุฒิ ๒๐๐
 วันที่ ๑๓ ก.ค. ๒๕๕๓

ชื่อวิทยานิพนธ์	การสูญเสียเมล็ดข้าวจากการเก็บเกี่ยวที่อายุ และวิธีการต่างกัน
ผู้เขียน	นายสุเทพ ฤทธิ์แสรวง
สาขาวิชา	พัชศาสตร์
ปีการศึกษา	2538

บทคัดย่อ

การเก็บเกี่ยวข้าวให้ได้ผลผลิตสูงและคุณภาพเมล็ดดี ต้องเก็บเกี่ยว
ด้วยวิธีและอายุที่เหมาะสม] จากการศึกษาการเก็บเกี่ยวข้าวพันธุ์ กช 7 และ[]]
สุนธรรมบุรี 90 ด้วยเครื่องและแทร็ค ที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก
วางแผนการทดลองแบบ 2×4 Factorials ใน CRD มี 4 ชั้า ในพื้นที่ทั้งหมด
1 ไร่ ในระยะเวลาปี ตั้งแต่เดือน กันยายน 2535 ถึง สิงหาคม 2536 โดย[]]
นักดำเนินเดือน ตุลาคม 2535 ผลปรากฏว่า การเก็บเกี่ยวที่อายุให้ผลผลิต
มากกว่าการใช้แทร็ค พันธุ์ กช 7 ให้ผลผลิตสูงสุดเมื่อเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง
30 วันหลังออกดอก มากกว่าที่อายุ 35 และ 40 วันหลังออกดอกอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติและมากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแทร็คที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ส่วนการ
เก็บเกี่ยวด้วยแทร็คที่อายุ 30 และ 35 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกัน
ทางสถิติ แต่ลดลงมากเมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก สำหรับ
พันธุ์สุนธรรมบุรี 90 การเก็บเกี่ยวทั้ง 2 วิธี ที่อายุ 30 และ 35 วันหลังออกดอก
ได้ผลผลิตสูงสุดและแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับที่อายุ 40 และ 45 วัน
หลังออกดอก

การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแทร็ค ให้คุณภาพการสีไม่แตกต่างกัน แต่
การเก็บเกี่ยวที่อายุมากขึ้นทำให้คุณภาพการสีลดลง การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วัน
หลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว 56 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 35 วัน
หลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว 50 เปอร์เซ็นต์ และการเก็บ
เกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว
ต่ำกว่า 40 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นผลมาจากการชั้นของเมล็ดที่ลดลงเหลือ 14-15
เปอร์เซ็นต์ การนวลด้วยเครื่องให้คุณภาพการสีต่ำกว่าการแยกเมล็ดจากรวงด้วยมือ

การเก็บเกี่ยวทั้ง 2 วิธีไม่ทำให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพแตกต่างกัน แต่การซลอกการเก็บเกี่ยวทำให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพลดลงเล็กน้อย ทั้งความคงทนและความแข็งแรงของเมล็ด โดยที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ช้าวพันธุ์ กช 7 มีความคงทน 93 เปอร์เซ็นต์ และสุพรรณบุรี 90 มีความคงทน ประมาณ 97 เปอร์เซ็นต์

การเก็บเกี่ยวด้วยเดียว ให้การสูญเสียผลผลิตน้อยกว่าการหักก่อนเก็บ เก็บเกี่ยว ช้าวพันธุ์กช 7 เก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีการสูญเสีย 6.3 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 35 วันหลังออกดอก มีการสูญเสีย 16.4 เปอร์เซ็นต์ และการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก การสูญเสียประมาณ 34 เปอร์เซ็นต์ ส่วนพันธุ์สุพรรณบุรี 90 เก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีการสูญเสีย 3.3 เปอร์เซ็นต์ และการเก็บเกี่ยวด้วยกรราช มีการสูญเสีย 12.1 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยเดียว มีการสูญเสียประมาณ 18 เปอร์เซ็นต์ ส่วนกรราชมีการสูญเสียระหว่าง 25-30 เปอร์เซ็นต์

การสูญเสียรวมทั้งผลผลิตและคุณภาพ พันธุ์ กช 7 เก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ด้วยเดียวมีการสูญเสียรวม 6.4 เปอร์เซ็นต์ และกรราชมีการสูญเสียรวม 22.6 เปอร์เซ็นต์ และการเก็บเกี่ยวที่อายุมากกว่า 40 วันหลังออกดอก การสูญเสียรวมมีมากกว่า 56 เปอร์เซ็นต์ สำหรับช้าวพันธุ์ สุพรรณบุรี 90 เก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ด้วยเดียวและกรราชมีการสูญเสียรวม 3.5 และ 12.1 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ การเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก การสูญเสียรวมสูงถึง 44-47 เปอร์เซ็นต์

Thesis Title   Rice Seed Losses from Different
                        Harvesting Ages and Methods
Author   Mr. Suthep Rithsawaeng
Major Program   Plant Science
Academic Year   1995

Abstract

High yield and quality rice must be harvested in a proper method and age. Harvesting RD 7 and Suphanburi 90 rice varieties, with sickle and ani-ani at 30, 35, 40 and 45 days after flowering were studies by using factorials in completely random design with 4 replications in area total of 1 rai (1600 m^2) during rainy season since September 1992 until August 1993 by transplanting in October 1992. The results showed that harvesting rice with sickle gave higher yield than with ani-ani. RD 7 variety gave highest yield when harvested with sickle at 30 days after flowering and statistical higher than harvesting at 35 and 40 days after flowering and higher than ani-ani harvesting at 30 days after flowering. Ani-ani harvesting at 30 and 35 days after flowering gave the same statistical yield, but the yield drastically decreased when harvested at 40 and 45 days after flowering. For Suphanburi 90 variety, both harvesting methods at 30 and 35 days after flowering gave the highest yield, and statistical difference with harvesting at 40 and 45 days after flowering.

Sickle and ani-ani harvesting had no different effects on milling quality but harvesting at higher age

made milling quality decreased. At 30 days after flowering harvesting provided head rice of 56 %. At 35 days after flowering harvesting provided head rice of 50 % and at 40 and 45 days after flowering harvesting provided head rice of lower than 40 % which was effected by decreasing of seed moisture contents to 14-15 %. Machine threshing gave lower milling quality than threshing by hand pulling.

Both harvesting methods did not make difference on seed quality, but later harvesting lowered seed quality in seed germination and vigor. At 45 days after flowering harvesting of RD 7 variety had seed germination about 93 % and Suphanburi 90 variety had seed germination about 97 %.

Sickle harvesting presented lower yield loss than ani-ani harvesting in all ages. RD 7 variety yield loss by sickle harvested at 30 days after flowering was 6.3 %, at 35 days after flowering was 15.4 %, and 40 and 45 days after flowering harvesting were about 34 %. For Suphanburi 90 variety yield loss by sickle harvested at 30 days after flowering was 3.3 % and by ani-ani harvested was 12.1 %. At 40 and 45 days after flowering, sickle harvesting yield loss was about 18 % and ani-ani harvesting yield loss was 25-30 %.

RD 7 variety harvested at 30 days after flowering with sickle had total loss, both yield and quality, of 6.4 %, while with ani-ani harvested was 22.6 %. Harvesting over 40 days after flowering had total loss more than 56 %. Suphanburi 90 variety had total loss at 30 days after flowering harvested with sickle and ani-ani of 3.5 and 12.1 % respectively. Harvesting at 40 and 45 days after flowering had high total loss of 44 - 47 %.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ สันติปราชชา ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในด้านการเรียน การดำเนินการวิจัยตลอดจนการแก้ไขเรียนเรียงวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ให้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณ ดร.วินิจ เสรีประเสริฐ กรรมการที่ปรึกษาและกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.ชวัญจิตร สันติปราชชา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภินันท์ กำนัลรัตน์ กรรมการสอบ ได้ให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยังชั้น

ขอขอบพระคุณ คุณมนูญ เอนากชัย และ คุณทวีสิทธิ์ กองชลุ่ม ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยข้าวพืชมูล ที่ให้ความช่วยเหลือและความสัมภึกในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่และผู้ใช้แรงงานของศูนย์วิจัยข้าวพืชมูลที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดีในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ คุณอ่อนวย เชื้อชาติ หัวหน้าศูนย์ฝึกอบรมเกษตร วิศวกรรมพืชมูล และคุณบรรเทา จันทร์นุ่ม ที่เคยช่วยเหลือและให้กำลังใจอย่างดีเยี่ยมในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ รวมทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ โดยเฉพาะคุณพี่ชรี ฤทธิ์สว่าง ที่เคยช่วยเหลือและให้กำลังใจจนข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

สุเทพ ฤทธิ์สว่าง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
รายการตาราง.....	(9)
รายการภาพ.....	(13)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
บทนำต้นเรื่อง.....	1
การตรวจเอกสาร.....	3
วัตถุประสงค์.....	17
2 วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ.....	18
วัสดุ.....	18
อุปกรณ์.....	18
วิธีการ.....	20
3 ผลการทดลอง.....	27
4 วิจารณ์.....	58
5 สรุป.....	64
เอกสารอ้างอิง.....	66
ภาคผนวก.....	75
ประวัติผู้เขียน.....	77

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
1 องค์ประกอบของผลิตและผลผลิตสมบูรณ์ของช้าวันธุ์ กษ 7 และสุนธรรมบุรี 90	28
2 เปอร์เซ็นต์ความชื้นของเมล็ดช้าวันธุ์ กษ 7 และสุนธรรมบุรี 90 ที่อายุเก็บเกี่ยว 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอ	28
3 ผลผลิตและผลผลิตเฉลี่ยของช้าวันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแทรกราชที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอ	30
4 ผลผลิตและผลผลิตเฉลี่ยของช้าวันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแทรกราชที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอ	30
5 จำนวนร่วงต่อตารางเมตรและจำนวนร่วงต่อตารางเมตรเฉลี่ยของช้าวันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแทรกราชที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอ	32
6 จำนวนร่วงต่อตารางเมตรและจำนวนร่วงต่อตารางเมตรเฉลี่ยของช้าวันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแทรกราชที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอ	32
7 จำนวนเมล็ดต่อร่วงและจำนวนเมล็ดต่อร่วงเฉลี่ยของช้าวันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแทรกราชที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอ	33
8 จำนวนเมล็ดต่อร่วงและจำนวนเมล็ดต่อร่วงเฉลี่ยของช้าวันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแทรกราชที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอ	33
9 น้ำหนัก 100 เมล็ดและน้ำหนัก 100 เมล็ดเฉลี่ยของช้าวันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแทรกราชที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอ	37

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10 น้ำหนัก 100 เมล็ดและน้ำหนัก 100 เมล็ดเฉลี่ยของข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	37
11 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียและการสูญเสียผลผลิตเฉลี่ยข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	38
12 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียและการสูญเสียผลผลิตเฉลี่ยข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	38
13 เปอร์เซ็นต์ข้าวสารและเปอร์เซ็นต์ข้าวสารเฉลี่ยจากการนวดด้วยมือของข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	40
14 เปอร์เซ็นต์ข้าวสารและเปอร์เซ็นต์ข้าวสารเฉลี่ยจากการนวดด้วยมือของข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	40
15 เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยจากการนวดด้วยมือของข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	41
16 เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยจากการนวดด้วยมือของข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	41
17 เปอร์เซ็นต์ข้าวสารและเปอร์เซ็นต์ข้าวสารเฉลี่ยจากการนวดด้วยเครื่องของข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	44

(10)

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18 เปอร์เซ็นต์ข้าวสารและเบอร์เซ็นต์ข้าวสารเฉลี่ยจากการนวดตัวยเครื่องของข้าวพันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	44
19 เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและเบอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยจากการนวดตัวยเครื่องของข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	45
20 เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและเบอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยจากการนวดตัวยเครื่องของข้าวพันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	45
21 ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยของข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	47
22 ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยของข้าวพันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	47
23 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวมและการสูญเสียรวมเฉลี่ยผลผลิตและคุณภาพของข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	51
24 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวมและการสูญเสียรวมเฉลี่ยผลผลิตและคุณภาพข้าวพันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	51
25 ขนาดของเมล็ด และค่าท่องไชของข้าวพันธุ์ กช 7 ที่อายุ เก็บเกี่ยว 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	53

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
26 ขนาดของเมล็ด และค่าท้องไช่ของข้าวพันธุ์สูญเสีย 90 ที่อายุเก็บเกี่ยว 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	53
27 เปอร์เซ็นต์ความงอกและเปอร์เซ็นต์ความงอกเฉลี่ยของ เมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเคียวและแกระ [*] ที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	54
28 เปอร์เซ็นต์ความงอกและเปอร์เซ็นต์ความงอกเฉลี่ยของ เมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์สูญเสีย 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเคียวและ แกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	54
29 เปอร์เซ็นต์ความงอกและเปอร์เซ็นต์ความงอกเฉลี่ยหลัง การเร่งอายุของเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วย เคียวและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	55
30 เปอร์เซ็นต์ความงอกและเปอร์เซ็นต์ความงอกเฉลี่ยหลัง การเร่งอายุของเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์สูญเสีย 90 ที่เก็บเกี่ยว ด้วยเคียวและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	55
31 น้ำหนักแห้ง ความยาวยอดและรากของต้นกล้าข้าวพันธุ์ กษ 7 จากเมล็ดพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวด้วยเคียวและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	57
32 น้ำหนักแห้ง ความยาวยอดและรากของต้นกล้าข้าวพันธุ์ สูญเสีย 90 จากเมล็ดพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวด้วยเคียวและแกระ [*] ที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก	57

รายการภาพ

ภาพที่

หน้า

1	เบอร์เซ็นต์ความชื้นของเม็ดข้าวพันธุ์ กษ 7 และสุนธรรมบุรี 90 ที่อายุเก็บเกี่ยว 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอกออก	28
2	เบอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดต้นข้าวและเบอร์เซ็นต์ข้าวทั้งของข้าว พันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอกออก	48
3	เบอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดต้นข้าวและเบอร์เซ็นต์ข้าวทั้งของข้าว พันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอกออก	50

บทที่ 1

บทนำ

บทนำตัวเรื่อง

ข้าว (*Oryza sativa* Linn.) เป็นชัญพืชที่สำคัญทางเศรษฐกิจ และเป็นพืชอาหารหลักของประเทศไทยและของโลก ประเทศไทยเป็นประเทศส่งออกข้าวที่สำคัญของโลก ในปี 2534 ไทยส่งออกคิดเป็นมูลค่า 30,515.8 ล้านบาท (ศูนย์สถิติการเกษตร, 2535) ผลผลิตข้าวของโลกรวมทั้งสิ้นประมาณ 492.7 ล้านตันข้าวเปลือก /แหล่งผลิตข้าวที่สำคัญของโลกอยู่ในแคนทาร์เบรเซียได้แก่ อินเดีย จีน บังคลาเทศ อินโดนีเซีย ไทย เวียดนาม ญี่ปุ่น กีฬาสถาน เป็นต้น ยังมีประเทศไทยต่าง ๆ ที่สามารถผลิตข้าวได้อีก รวมทั้งสิ้นประมาณ 42 ประเทศ สำหรับประเทศไทยสามารถส่งออกข้าวมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก ผลิตข้าวได้ปีละประมาณ 20 ล้านตันข้าวเปลือก ความต้องการข้าวภายในประเทศไทยประมาณ 12 ล้านตันข้าวเปลือก ใช้ทำผันธุ์ปลูก 0.6 ล้านตันและใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ประมาณ 0.9 ล้านตัน ยังมีข้าวเหลืออยู่เพื่อการส่งออกประมาณ 7 ล้านตันข้าวเปลือกหรือประมาณ 4.6 ล้านตันข้าวสาร (ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาการผลิต, 2534) ถึงแม้ว่าประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตข้าวจนเป็นสิ่นค้าส่งออกที่สำคัญแต่ชาวนายังมีประสิทธิภาพในการผลิตต่อพื้นที่ค่อนข้างต่ำ/คือ ผลผลิตเฉลี่ยเพียง 330 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตต่อไร่ของโลก คือ 540 กิโลกรัมต่อไร่แล้วยังแตกต่างกันมาก ประกอบกับการทำนาในอนาคตคาดว่าพื้นที่การทำนานี้ต้องลดลง เนื่องจาก การใช้พื้นที่การทำนาไปทำกิจกรรมอื่น ๆ มากขึ้น เช่น เป็นที่อยู่อาศัย ถนนทาง โรงงานอุตสาหกรรม ไร่นาสวนผสมและนาถั่ง เป็นต้น ทำให้พื้นที่การทำนาลดลงเรื่อย ๆ ตลอดจนปัญหาสภาวะแห้งแล้งและความไม่แน่นอนของฤดูกาล เนื่องจากสภาพสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป เป็นผลทำให้ปริมาณการผลิตข้าวมีแนวโน้มลดลงด้วย แนวทางการผลิตและพัฒนาข้าวเพื่อการส่งออก จึงมุ่งเน้นไป

ในการเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ให้สูงขึ้น รวมทั้งความคุณคุณภาพเมล็ดช้าว ให้อายุในความต้องการของตลาดภายในประเทศไทยและประเทศไทยนำเข้า ด้วยเหตุนี้จึงได้มุ่งปรับปรุงระบบการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ โดยการปรับปรุงพันธุ์ ปรับปรุงระบบชลประทาน ปรับปรุงระบบการปลูกพืช การดูแลรักษา การใช้ปุ๋ย การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลง และวัชพืช ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีทางเครื่องจักรกลเข้ามาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดต้นทุนการผลิตและแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานคนในภาคเกษตรกรรม อายุ ไว้ตาม การเพิ่มผลผลิตยังมีอีกวิธีหนึ่งที่ชาวนามักมองข้ามและให้ความสนใจน้อย คือ การลดการสูญเสียเนื่องจากการเก็บเกี่ยวและหลังการเก็บเกี่ยวช้าว ซึ่งส่งผลให้ได้ผลผลิตมากขึ้นและควบคุมคุณภาพช้าวโดยใช้วิธีการและอายุเก็บเกี่ยวถูกต้องเหมาะสม/จาก การศึกษาการสูญเสียภายหลังการผลิตในบางจังหวัดของประเทศไทย โดย ประสูติ สิทธิสรวง และคณะ (2526) รายงานว่า การสูญเสียเมล็ดช้าวเมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 37 และ 44 วันหลังออกดอก ปรากฏว่า มีการสูญเสีย 2.87 4.07 และ 4.63 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และการสูญเสียตั้งแต่เก็บเกี่ยวจนถึงการขนส่งเข้าสู่กลางรวมทุกชั้นตอน 11.83 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจากปริมาณช้าวเปลือกที่ประเทศไทยผลิตได้ปีละ 20 ล้านตัน ถ้ามีอัตราการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวเพียง 10 เปอร์เซ็นต์ ก็จะเป็นปริมาณความสูญเสียถึง 2 ล้านตัน หากคิดราคาช้าวเปลือกตันละ 3,500 บาท ก็จะเป็นมูลค่าการสูญเสียถึง 7,000 ล้านบาทต่อปี/นอกจากนี้การเก็บเกี่ยวที่อายุการสุกแก่ของเมล็ดช้าวไม่เหมาะสมยังมีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ที่เก็บไว้เพื่อเพาะปลูกด้วย ดังนั้น หากเกษตรกรได้ตระหนักรถึงความสำคัญของการเก็บเกี่ยว โดยปรับปรุงวิธีและเวลาในการเก็บเกี่ยวให้เหมาะสมสามารถลดความสูญเสียของผลผลิตช้าวได้ทั้งปริมาณและคุณภาพและเป็นการเพิ่มรายได้อีกด้วย ในภาคใต้มีพื้นที่เพาะปลูกช้าวเป็นจำนวนมาก 3,552,439 ไร่ แต่ยังไม่มีการศึกษาการสูญเสียเมล็ดช้าวระหว่างการเก็บเกี่ยว การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเบื้องต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตช้าวและช่วยเพิ่มผลผลิตและคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ช้าวในภาคใต้ให้สูงขึ้น และยังเกิดผลดีในด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยอีกด้วย

การตรวจสอบสาร

ข้าวเป็นพืชตระกูลหญ้า (Gramineae) ออยู่ในสกุล (Genus) Oryza ข้าวที่ปลูกเพื่อการบริโภคเป็นอาหารมีอยู่ 2 ชนิด (species) คือ O. sativa และ O. glaberrima สำหรับ O. sativa มีปลูกอยู่ทั่วไปในทุกเชตของโลก ส่วน O. glaberrima มีปลูกเฉพาะในแอฟริกาเท่านั้น ในชนิด sativa ยังแยกได้เป็น 3 พาก (Grist, 1955 และ Chang, 1964) ได้แก่

- 1) indica เป็นข้าวเมล็ดยาว ปลูกมากในเขตร้อน
- 2) japonica เป็นข้าวเมล็ดกลม ปลูกมากในเขตอนุภูมิ
- 3) javanica เป็นข้าวเมล็ดกว้าง พบในประเทศไทยโดยเชี่ยว

เท่านั้น

แหล่งที่ปลูกข้าวใหญ่ของโลก อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 50 องศาเหนือ และ 35 องศาใต้ (ประเทศไทย วีรแพทย์, 2521) สำหรับชนิดอื่น ๆ นอกจากนี้จัดเป็นข้าวป่า (Ghose et al., 1960)

ข้าวที่ปลูกในประเทศไทย สามารถแบ่งออกตามสภาพพื้นที่ปลูกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ ข้าวไร่ ข้าวนานาส่วนและข้าวนานาเมืองหรือข้าวชนเผ่า และแบ่งตามแบบในเมล็ดที่ใช้บริโภคได้เป็น 2 ประเภท คือ ข้าวเจ้าและข้าวเหนียว นอกจากนี้ยังแบ่งตามการตอบสนองของช่วงแสงได้อีกเป็น 2 พาก คือ ข้าวที่ไวต่อช่วงแสง และข้าวที่ไม่ไวต่อช่วงแสง (ประเทศไทย วีรแพทย์, 2521)

1) ข้าวที่ไวต่อช่วงแสง (photoperiod sensitive variety) ข้าวพากนี้มีอายุไม่แน่นอน เนื่องจากออกดอกเฉพาะในช่วงที่มีความยาวของกลางวัน (day length) หรือช่วงแสงสั้นกว่า 12 ชั่วโมงต่อวัน ในประเทศไทย ช่วงแสงดังกล่าวอยู่ระหว่างเดือนกันยายน ถึง มกราคม ข้าวพากนี้ส่วนใหญ่เป็นข้าวพื้นเมืองซึ่งสามารถแยกได้อีก 3 พาก คือ

ข้าวนา ออกดอกระหว่างเดือน กันยายน ถึง ตุลาคม
ข้าวกลาง ออกดอกระหว่างเดือน ตุลาคม ถึง พฤษภาคม
ข้าวหนัก ออกดอกระหว่างเดือน ธันวาคม ถึง มกราคม

2) ข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง (non-photoperiod sensitive variety) ข้าวพากนี้มีอายุที่แน่นอน ออกดอกและเก็บเกี่ยวได้ตามกำหนด

โดยที่ช่วงแสงไม่มีอิทธิพลในการออกดอก ดังนั้น ข้าวในกลุ่มนี้จึงสามารถปลูกได้ทุกฤดูกาลตลอดปีและส่วนใหญ่เป็นข้าวพันธุ์ปรับปรุง ห้องควรระวัง คือไม่ควรปลูกข้าวพวงนี้ให้ช่วงของการเก็บเกี่ยวตรงกับฤดูฝน เพราะจะทำให้ยากต่อการเก็บเกี่ยว และเกิดผลเสียหายต่อคุณภาพข้าวและสูญเสียผลผลิตได้

1. อายุของข้าวและอายุเก็บเกี่ยว

ช่วงแสงต่อวันมีอิทธิพลต่อการออกดอกของข้าวพันธุ์ไวต่อช่วงแสง โดยปกติข้าวเป็นพืชวันสั้น (short-day plant) ต้องการช่วงแสงต่อวันสั้น เพื่อกระตุ้นการสร้างชื่อดอกหรือรวง ทั้งนี้ต้องได้รับจำนวนชั่วโมงของแสงต่อวันตามกำหนดหรือเรียกว่า ช่วงวันวิกฤต (critical day length) ซึ่งแตกต่างกันไปตามชนิดและพันธุ์ ทำให้นักวิชาการบางท่านแบ่งข้าวออกเป็น 4 ชนิด คือ พวกไม่ไวแสง พวกไวแสงน้อย พวกไวแสงอ่อน และพวกไวแสงจัด (Vergara and Chang, 1976) ด้วยเหตุนี้ทำให้อายุของข้าวพันธุ์ไวต่อช่วงแสงและไม่ไวต่อช่วงแสงแตกต่างกัน โดยเฉพาะตั้งแต่เริ่มปลูกจนกระทั่งระยะออกดอก ชั้นอยู่กับวันปลูกและนั้นที่ตามเลี้นและติจูดที่มีช่วงแสงต่อวัน ซึ่งทำให้มีความแปรปรวนแตกต่างกัน Vergara, et al. (1969) ได้รายงานว่าข้าวตอนสนองต่อช่วงแสงมากขึ้นในสายพันธุ์ที่กระจายอยู่ในละติจูดต่ำ ส่วนช่วงวันวิกฤตสำหรับการออกดอกข้าวนานชนิดในสายพันธุ์ที่คัดเลือกจากละติจูดสูงสำหรับวันปลูกมีผลทำให้อายุข้าวพันธุ์ไวแสงแตกต่างได้แม้แต่ข้าวพันธุ์เดียวกัน เช่น ข้าวพันธุ์ข้าวตอกมะลิ 105 ปลูกที่ศูนย์วิจัยข้าวพทลุ อำเภอเมือง จังหวัดพทลุ มีจำนวนวันตั้งแต่ปลูกถึงออกดอกที่ยาวที่สุด 185 วัน และสั้นที่สุด 61 วัน คือ เมื่อปลูกวันที่ 16 มีนาคม ออกดอกวันที่ 17 กันยายน จำนวนวัน 185 วัน และถ้าปลูกวันที่ 16 ธันวาคม ออกดอกวันที่ 16 กุมภาพันธ์ จำนวนวัน 61 วัน และการปลูกในเดือนอื่น ๆ อายุการออกดอกแตกต่างกันด้วย (สมพร ด้ายศ, 2532) เมื่อข้าวเริ่มออกดอกมีการผสมสมเกสรแล้ว มีการพัฒนาของเมล็ดอย่างต่อเนื่อง ประมาณ 1 สัปดาห์จึงเริ่มการสัมสมบั้งเหลวสีขาว เมล็ดข้าวมีการสูบแก่นร้อมเก็บเกี่ยวได้หลังจากออกดอก ประมาณ 28 ถึง 30 วัน ดังนั้น อายุข้าวตอกมะลิ 105 ผ่านตั้งแต่ปลูกจนถึงวันเก็บเกี่ยวเมื่อปลูกต่างเวลาในรอบปี พบว่า อายุเก็บเกี่ยวแตกต่างกันไป แต่ถ้านั้นตั้งแต่วันออกถึงวัน

เก็บเกี่ยวอายุกจะใกล้เคียงกันถึงแม้วันปลูกไม่พร้อมกัน De Datta (1981) ได้รายงานว่า ในเขตตอนชั้น อายุเก็บเกี่ยวตั้งแต่ระยะออกดอกจนถึงระยะสุกแก่ ใช้เวลา 25-35 วัน ขึ้นอยู่กับพันธุ์ข้าว ในเขตตอนอุ่น เช่น ญี่ปุ่น ภาคใต้ของออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา อายุการเก็บเกี่ยวใช้เวลา 45-46 วัน และอายุการเก็บเกี่ยวของข้าวน้ำด้ำในฤดูฝนใช้เวลา 30-42 วันหลังออกดอก ส่วนในฤดูแล้งใช้เวลา 28-34 วันหลังออกดอก (Nangju and De Datta, 1970)

ตั้งนี้ วันเก็บเกี่ยวจังไม่ควรกำหนดจำนวนวันจาก การหัวนเมล็ด ควรพิจารณาระยะเวลาระหว่างเดือนที่เหมาะสมสำหรับการเก็บเกี่ยวข้าวหรืออายุเก็บเกี่ยว จากวันออกดอก กโดยสังเกตจากช่อดอกข้าวโผล่พ้นคอรวงแล้ว ประมาณ 75 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนต้นข้าวในแปลงเป็นวันออกดอก (สถาบันวิจัยข้าว, 2531) จนถึงวันสุกแก่นร้อมเก็บเกี่ยวเป็นอายุเก็บเกี่ยว

2. การเก็บเกี่ยวข้าวในประเทศไทย

สรุรวorthy กฤษณะเศรษฐี (2535) รายงานถึงการเก็บเกี่ยวข้าวของประเทศไทยว่า วิธีการเก็บเกี่ยวแบบดั้งเดิมใช้แรงงานคนหั้งหมด ในภาคกลาง ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ใช้เครื่องในการเก็บเกี่ยว ส่วนในภาคใต้ตอนล่างมีวิธีการและชั้นตอนหลายอย่างแตกต่างออกไปจากชានาภาคอื่น ๆ เครื่องมือแบบดั้งเดิมที่ใช้ในการเก็บเกี่ยวข้าวมีดังนี้

เครื่อง เป็นเครื่องมือใช้เก็บเกี่ยวข้าวทั่วไปในทุกภาคของประเทศไทย ทำด้วยเหล็กกล้า มีลักษณะโค้งคล้ายครึ่งวงกลม ส่วนคมสำหรับตัดต้นข้าวอยู่ด้านใน และมีด้ามสำหรับใช้มือจับ โดยใช้ส่วนโค้งของเครื่องวนล้าต้นเข้ามา รวมกัน และเกี่ยวตัดต้นข้าวยาวประมาณ 1-2 ฟุตจากปลายร่วงลงมา เมื่อได้ต้นข้าวเต็มกำมือแล้ววางรายหรือมัดกำนำ้าไปตามแดดต่อไป

ครุด ทำด้วยไม้ไผ่ตัดให้มีรูปร่างคล้ายเครื่อง ติดใบมีดไว้ที่ส่วนล่างสุดของด้ามจับ ส่วนบนมีลักษณะโค้งของเครื่อง เก็บเกี่ยวโดยรอบลำต้นเข้าหากัน ใช้มืออีกข้างหนึ่งกำต้นข้าวไว้แล้วใช้ส่วนที่มีคมมีดตัดต้นข้าวโดยการตัดแห้งและข้อศอก เครื่องเกี่ยวชนิดนี้มีใช้อยู่เฉพาะทางภาคใต้เท่านั้น

แรก ใช้เก็บเกี่ยวข้าวเฉพาะร่องข้าว ทำด้วยไม้แผ่นสี่เหลี่ยม ขนาด 2 x 4 นิ้ว มีรูตรงกลางแผ่นไม้สำหรับใส่ไม้แกนกลมอีกอันหนึ่ง เพื่อการจับ ติดใบไม้ด้วยหางด้านยาวห้างหนึ่งของแผ่นสี่เหลี่ยม ใช้ตัดร่องข้าวที่ล่ำร่อง หรือ 2-3 ร่องโดยใช้เนียงมือเดียว เครื่องมือชนิดนี้มีใช้อยู่ทั่วไปในจังหวัดทางภาคใต้ตอนล่าง

ปัจจุบันได้มีการพัฒนาเครื่องเก็บเกี่ยวข้าว โดยสามารถแบ่งได้ตามลักษณะการทำงานได้ 3 แบบ

1) เครื่องเกี่ยวแบบมัดฟอน (Binder) เช้ามาใช้ในประเทศไทย เมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้ว ใช้เครื่องยนต์ขับเคลื่อน เก็บเกี่ยวและมัดฟอนได้วันละประมาณ 20 ไร่ แต่ไม่เป็นที่นิยมใช้ของเกษตรกร เนื่องจาก ราคาสูง สภาพพื้นที่และการเพาะปลูกไม่เหมาะสม การตัดข้าวต่ำเกินไปและเกษตรกรขาดความรู้ในการใช้งาน

2) เครื่องเกี่ยวแบบวางแผน (Reaper) มีอุปกรณ์สำหรับตัดต้นข้าว คือ ชุดหัวเกี่ยว และอุปกรณ์สำหรับเลี้ยงต้นข้าวที่ถูกตัดไปยังด้านห้างของ เครื่องอุปกรณ์วางแผนเรียกว่าปีดา ตามแนวเก็บเกี่ยวโดยไม่มีการมัดฟอน เครื่องเกี่ยวแบบวางแผนที่นำเข้ามาในประเทศไทยมีอยู่หลายแบบ ส่วนใหญ่ตันแบบนำมาจากประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐประชาชนจีน

3) เครื่องเกี่ยววนด (Combine harvester) ในอดีตเครื่องเกี่ยววนดที่นำเข้ามาใช้ในประเทศไทย แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ แบบญี่ปุ่นและแบบยุโรป แต่ไม่สามารถใช้งานได้ จนกระทั่งปัจจุบันได้พัฒนาเครื่องเกี่ยววนดของโรงงานที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย จำนวนน้อยให้แก่เกษตรกรอย่างแพร่หลาย

ประพاش วีรแพทย์ (2521) ได้กล่าวถึงเครื่องมือเก็บเกี่ยวข้าวว่า เคียวเป็นเครื่องมือใช้สำหรับเกี่ยวข้าวที่ล่ำหลายรวง เคียวที่ใช้เกี่ยวข้าวมีอยู่ 2 ชนิด ได้แก่ เคียวนาสวน และเคียวนาเมือง เคียวนาสวนเป็นเคียววงกว้างใช้สำหรับเกี่ยวข้าวนานาสวนซึ่งได้ปลูกไว้แบบปักดำ ส่วนเคียวนาเมืองเป็นเคียววงแคบและมีด้ามยาวกว่าเคียวนาสวนใช้เกี่ยวข้าวนานาเมืองซึ่งได้ปลูกไว้แบบห่ว่าน ส่วนแกะจะใช้สำหรับเกี่ยวข้าวที่ล่ำรวง เฉพาะครัวเรือน ดังนั้น ข้าวที่เกี่ยวด้วยแกะจะเป็นต้องมีครัวเรือน ส่วนข้าวที่เก็บเกี่ยวด้วยเคียวไม่จำเป็นต้องมีครัวเรือน

3. การสูญเสียเมล็ดข้าวจาก การเก็บเกี่ยว

การสูญเสียเมล็ดข้าวจากการเก็บเกี่ยวเกิดจากสาเหตุสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ วิธีเก็บเกี่ยว ความชื้นของเมล็ด และ อายุเก็บเกี่ยว

FAO (1968) รายงานว่า ภายนอกสภาพแวดล้อมของประเทศไทย การสูญเสียของข้าวเนื่องจากการเก็บเกี่ยว มีประมาณ 60-120 กิโลกรัมต่อ เอเคตาร์ ซึ่งเกิดจาก

3.1 วิธีเก็บเกี่ยว เป็นสาเหตุของการสูญเสียทั้ง ในด้านปริมาณและ คุณภาพข้าว ซึ่งในแต่ละแหล่ง แต่ละสภาพพื้นที่ มีวิธีการปฏิบัติที่แตกต่างกันไป สาเหตุของการสูญเสีย ขึ้นอยู่กับเครื่องมือเก็บเกี่ยวและผู้ปฏิบัติการเก็บเกี่ยว การสูญเสียจากการเก็บเกี่ยวโดยใช้เดียวและแทรบอาจเกิดจากเดียวไม่คมพอ การเก็บเกี่ยวต้องใช้แรงเกี่ยวมากขึ้น ทำให้เมล็ดร่วงหล่นมากขึ้น การจ้าง เก็บเกี่ยวอาจได้รับปริมาณข้าวน้อยกว่าเจ้าของนาเก็บเกี่ยว หรือการปรับใช้ เครื่องเก็บเกี่ยวไม่เหมาะสมกับการทำงาน เช่น เกี่ยวเร็วเกินไป การสูญเสียเกิดจากการเกี่ยวไม่หมด /

Ren-yong, et al. (1990) ชี้ให้เห็นว่า การเก็บเกี่ยวข้าว ด้วยมือในประเทศไทย มีการสูญเสียเมล็ดข้าวน้อยกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง เกี่ยววนด ทั้งนี้เนื่องจากการใช้เครื่องเกี่ยววนดไม่สามารถเก็บเกี่ยวข้าว บริเวณขอบแปลงนาได้ กิติยา กิจควรดี และคณะ (2536) พบว่า การ เก็บเกี่ยวข้าวพันธุ์ กช.23 ด้วยเครื่องเกี่ยววนด มีการสูญเสียข้าวเมล็ดต่อ ประมาณ 3.68 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการเก็บเกี่ยวด้วยเดียวสูญเสียเมล็ดข้าวต่อ ประมาณ 3.75 เปอร์เซ็นต์ และไม่มีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์

Djojomartono, et al. (1979) วัดความสูญเสียจากการ เก็บเกี่ยวโดยใช้เครื่องมือเก็บเกี่ยว แทรบ(ani-ani) และเดียว(sickle) เก็บเกี่ยวข้าวพันธุ์ IR 36 ที่ระดับการสูญเสียต่างกัน ต่อ 5 วันก่อนอายุเหมาะสม และอีก 3 ระยะต่อ 3 6 และ 9 วันหลังอายุเหมาะสม ผลปรากฏว่า การ เก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่ระยะ 5 วันก่อนอายุเหมาะสม ตั้ง ระยะ 6 วันหลังอายุ เหมาะสม มีการสูญเสียต่ำกว่าแทรบ แต่ที่ระยะ 9 วันหลังอายุเหมาะสม การ เก็บเกี่ยวด้วยแทรบ สูญเสียน้อยกว่าเดียว ในทวีปเอเชียการเก็บเกี่ยวข้าว ปฏิบัติโดยใช้มือเก็บเกี่ยว และจากการสังเกตระยะสูกแก่โดยใช้ความรู้สึก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
รายการตาราง.....	(9)
รายการภาพ.....	(13)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
บทนำต้นเรื่อง.....	1
การตรวจเอกสาร.....	3
วัตถุประสงค์.....	17
2 วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ.....	18
วัสดุ.....	18
อุปกรณ์.....	18
วิธีการ.....	20
3 ผลการทดลอง.....	27
4 วิจารณ์.....	58
5 สรุป.....	64
เอกสารอ้างอิง.....	66
ภาคผนวก.....	75
ประวัติผู้เขียน.....	77

ทำให้ผลผลิตลดลง 20 เปอร์เซ็นต์ เหลือผลผลิตที่ได้รับประมาณ 5.5 ตันต่อดay เยกตาร์ แสดงว่ามีการสูญเสียผลผลิต 1.1-1.2 ตันต่อดay เยกตาร์

3.3 อายุการเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวต้องคำนึงถึงอายุการเก็บเกี่ยวและวิธีการที่เหมาะสม การเก็บเกี่ยวข้าวเร็วเกินไปทำให้ได้เมล็ดข้าวมีความชื้นสูง และสะสมน้ำหนักแห้งซึ่งไม่เต็มที่ เมื่อนำมาปีตากแดดหรือลดความชื้นเพื่อให้เหมาะสมสำหรับการเก็บรักษาและการซัดสีหรือการจำหน่ายทำให้ได้น้ำหนักเบา แต่ถ้าเก็บเกี่ยวล่าช้าหลังจากเมล็ดสุกแก่ โดยปล่อยให้เมล็ดตากแดด ตากน้ำด่าง ทำให้ข้าวแห้งกรอบมาก มีปัญหารั่วของเมล็ด การหักล้มของลำต้น ทำให้สูญเสียข้าวจากการเก็บเกี่ยวไม่หมดและเสียเวลาในการเก็บเกี่ยวมากขึ้น / ประสูติ สิทธิสรวง และคณะ (2526) ได้ศึกษาอัตราการสูญเสียข้าว ตั้งแต่การเก็บเกี่ยวจนถึงการขนย้ายไปสู่ยังคง ในศูนย์วิจัยข้าวและสถานีทดลองข้าว ๙ แห่ง ซึ่งตั้งในพื้นที่ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของข้าว 15 พันธุ์ ปรากฏว่ามีการสูญเสียรวมทุกชั้นตอน 11.83 เปอร์เซ็นต์ เป็นการสูญเสียจากการเก็บเกี่ยว 3.83 เปอร์เซ็นต์

ในประเทศไทยสถาน การเก็บเกี่ยวข้าวที่ปฏิบัติโดยทั่วไป คือ การเก็บเกี่ยวตัวยี่วเห็นอีกด้วยต้นพื้นดิน 3-4 นิ้ว เนื่องจากการขาดแคลนแรงงานทำให้การเก็บเกี่ยวล่าช้า เมล็ดข้าวเปลือกไม่ได้รับการนวดทันที แต่ถูกนำไปวางบนลานแวด ทำให้เกิดการสูญเสียน่องจากการร่วงหล่น และถูกทำลายด้วยนกและหนู (Umar and Mohummad, 1985) Chaudry (1980) กล่าวว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกิจกรรมต่าง ๆ หลังการเก็บเกี่ยว ในประเทศไทยสถานมี 17.1 เปอร์เซ็นต์ และ Tahir (1985) ได้ประเมิน ความสูญเสียจากการร่วงของเมล็ดข้าวพันธุ์นาสามาดี 370 มี 2.7 เปอร์เซ็นต์ และข้าวพันธุ์ IRRI มี 1.7 เปอร์เซ็นต์ การเก็บเกี่ยวข้าวพันธุ์นาสามาดี 370 ที่ระยะเวลาสุกแก่ของเมล็ดอายุ 32-34 วันหลังออกดอก (Malik, et al., 1981 ข้างโดย Jilani, 1985) และความชื้นของเมล็ดอยู่ระหว่าง 22-23 เปอร์เซ็นต์ (Akbar and Saleemi, 1981)

ในญี่ปุ่น Eikichi (1954) พบว่า อายุการเก็บเกี่ยวข้าวที่ดีที่สุดคือ 20-35 วันหลังออกดอก

Calderwood, *et al.* (1980) ได้ศึกษาการเก็บเกี่ยวที่อายุต่างกัน โดยเก็บเกี่ยวที่ความชื้นของเมล็ดต่างกัน ตั้งแต่ 12.4 ถึง 25.6 เปอร์เซ็นต์ ในพันธุ์ข้าว 4 พันธุ์ คือ Labell, Labonnet, Brazos และ Nato ปรากฏว่า การเก็บเกี่ยวที่ล่าช้ามีผลกระทบต่อน้ำหนักผลผลิตไม่มากนัก แต่การเก็บเกี่ยวที่ล่าช้านั้นทำให้ผลผลิตมีแนวโน้มลดลง

4. การเก็บเกี่ยวกับคุณภาพเมล็ดทางกายภาพและคุณภาพการสีข้าว

4.1 ขนาด น้ำหนัก ค่าท้องไช่และสีเปลือกของเมล็ด

/Webb, *et al.* (1970) กล่าวว่า /ขนาดของเมล็ดโดยเฉลี่ย
ความยาว และน้ำหนักของเมล็ดของแต่ละพันธุ์ เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม Nakatat (1972) รายงานว่า ความยาวของเมล็ดถ่ายทอดทางพันธุกรรมในอัตรา 0.87 และรูปร่าง เมล็ดถ่ายทอดทางพันธุกรรมในอัตรา 0.93 ซึ่งให้เห็นว่า สถานที่ปลูกและฤดูกาลทำให้ลักษณะเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปได้不少

/Ghose, *et al.* (1960) พบว่า น้ำหนักเมล็ดมีความแปรปรวนไปตามขนาดและรูปร่างของเมล็ด น้ำหนักเมล็ดเป็นลักษณะที่ถูกควบคุมโดยพันธุกรรมและเป็นองค์ประกอบของผลผลิตที่มีความคงที่มากที่สุด (Tanaka, 1972) /

ลักษณะท้องไช่ของข้าวมีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น ข้าวท้องปลาชิว ข้าวท้องขาวหรือข้าวจิอกกี้ หมายถึงจุดขาวชุ่นคล้ายซอล์ฟที่เกิดขึ้นใน endosperm ของเมล็ด มี 3 ชนิด คือ 1) white center ท้องไช่เกิดขึ้นตรงกลางของ endosperm 2) white belly ท้องไช่ที่เกิดทางด้านตรงข้ามกับต้นอ่อน เครื่อวัลล์ อัตตะวิริยะสุช (2536) ได้ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับห้องไช่ สุรุปว่าลักษณะห้องไช่ถูกควบคุมทั้งทางพันธุกรรมและสภาพแวดล้อม Seetanun (1971) ได้รายงานว่า อายุการเก็บเกี่ยวมีผลต่อการเกิดห้องไช่ โดยห้องไช่มากในการเก็บเกี่ยวข้าวเร็วกว่ากำหนด (16-20 วันหลังออกดอก) เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บเกี่ยวที่อายุมากขึ้นโดยเฉลี่ยจะอ่อนยิ่งในฤดูฝน

สีของเปลือกเมล็ด เป็นลักษณะประจำพันธุ์ข้าวและเปลี่ยนไปเมื่อสุกแก่ Chang และ Bardenas (1965) รายงานว่าเมื่อเมล็ดข้าวสุกแก่ สีของเปลือกมีทั้งสีขาว (white) สีฟาง (straw) สีน้ำตาลอ่อนถึงเข้ม

(light to dark brown) สีทอง (gold) มีร่องสีน้ำตาล (brown furrows) มีกระสีน้ำตาล (brown spots) สีน้ำตาลแดง (reddish brown) มีเงาเม่วง หรือดำ (shade of purple or sorty black) การศึกษาในมาดากัสการจากการใช้สีของเปลือกเมล็ดเป็นตัวชี้วัดการสุกแก่ของเมล็ด ปรากฏว่า คุณภาพการสีเพิ่มขึ้นเมื่อเมล็ดข้าวมีเปลือกสีเหลือง (yellow) (Angladette, 1962)

4.2 คุณภาพการสี (milling quality) คุณภาพการสีข้าวประกอบด้วย เปอร์เซ็นต์ข้าวสารและเปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าว (head rice) คุณภาพการสีที่ดี ต้องมีเปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวสูง การเก็บเกี่ยวข้าวมีผลกระแทกต่อกุณภาพการสี การเก็บเกี่ยวข้าวขณะที่เมล็ดยังไม่แก่เต็มที่ มีความชื้นในเมล็ดสูง หรือการเก็บเกี่ยวเมื่อเมล็ดแห้งเกินไป มีความชื้นในเมล็ดต่ำ ทำให้ปริมาณข้าวหักสูงและคุณภาพการสีต่ำ / เครื่องวัลย์ อัตตะวิริยะสุข และคณะ (2525) ได้ศึกษาข้าวพันธุ์ 4 พันธุ์ คือ กษ 10 ดอกพยอม และกู้เมืองหลวง ที่อายุการเก็บเกี่ยว 6 ระยะ ได้แก่ 20 25 30 35 40 และ 45 วัน หลังออกดอก ผลปรากฏว่า ข้าวทุกพันธุ์ เมื่อเก็บเกี่ยวที่ระยะ 25 และ 30 วัน หลังออกดอก เมล็ดมีความชื้นประมาณ 28-29 เปอร์เซ็นต์ ให้คุณภาพการสีที่มีเปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวสูง แต่ถ้าเก็บเกี่ยวหลังจาก 35 วันหรือหลังออกดอกขึ้นไป ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวลดลงและต่ำมาก เมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ

4.5 วันหลังออกดอก

ข้าวพันธุ์ IR 8 มีอายุการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 28-32 วันหลังออกดอก ความชื้นเมล็ด 21-24 เปอร์เซ็นต์ ให้คุณภาพการสี คือ เปอร์เซ็นต์ข้าวสาร 72-74 เปอร์เซ็นต์และเปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าว 57-59 เปอร์เซ็นต์ และถ้าเก็บเกี่ยวข้าวขณะที่ความชื้นเมล็ดลดลงเหลือ 15 เปอร์เซ็นต์ ทำให้ปริมาณข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวลดลงอย่างมากเหลือประมาณ 43 เปอร์เซ็นต์ (Chandler, 1979) ข้าวพันธุ์นาสามาดี 370 ให้คุณภาพการสีดี มีข้าวเต้มเมล็ดตันข้าว ประมาณ 46-49 เปอร์เซ็นต์ และพันธุ์นาสามาดี 123 ให้คุณภาพการสีดีมาก มีข้าวเต้มเมล็ดตันข้าว 55-59 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 30-40 วันหลังออกดอกและข้าวพันธุ์ข้าวดอกมะลิ 105 ให้คุณภาพการสีดีมาก เมื่อเก็บเกี่ยวในช่วงอายุ 25-30 วันหลังออกดอก (ศูนย์วิจัยข้าวแห่ง, 2536) จากรายงานของศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี (2536 ก) พบว่า

คุณภาพการสีของข้าวที่บุนพันธุ์โคชิอิการิ เก็บเกี่ยวที่อายุ 25 30 และ 35 วัน หลังออกดอก มีเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวไม่แตกต่างกันทางสถิติ คือ 66.35 67.62 และ 66.46 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ แต่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 วันหลังออกดอก ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว 61.10 เปอร์เซ็นต์

Berrio และ Cuevas-Perez (1989) ได้ศึกษาผลของการเก็บเกี่ยวและการนวดต่อกุณภาพการสีของข้าว 16 พันธุ์ จาก 8 ประเทศ ทำการเก็บเกี่ยวที่ระยะสุกแก่ (ความชื้น 20-25 %) และหลังการสุกแก่ 1 และ 2 สัปดาห์ พบว่า การเก็บเกี่ยวที่ล่าช้า 2 สัปดาห์ ทำให้ผลผลิตของข้าวสารทั้งหมด (total milled rice) ลดลง 3 เปอร์เซ็นต์ ในแต่ละพันธุ์ และทำให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวลดลง 5.8 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้โดยวางข้าวไว้ในแปลงนานนาน 4 วันแล้วนำมานวด

Khuhro, et al. (1981) รายงานว่า การตากแดดในสภาพแปลงอาจทำให้เมล็ดข้าวมีคุณภาพการสีลดลง โดยการแตกร้าวในเมล็ด และอีกเหตุผลหนึ่ง คือ เมล็ดข้าวแห้งและเปียกสลับกันในเวลากลางวันและกลางคืน ทำให้เมล็ดข้าวแตกร้าวและแตกหักได้ข้าวหักมาก (Kunze and Prasad, 1978)

5. การเก็บเกี่ยวกับผลกระทบต่อกุณภาพเมล็ดพันธุ์

การเก็บเกี่ยวเป็นเทคโนโลยีสำคัญอย่างหนึ่ง ในการนวนการผลิต เพื่อควบคุมคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ที่ต้องการทำให้เหมาะสมกับเวลาและวิธีการเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ให้ได้คุณภาพและผลผลิตสูงสุด ต้องเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ให้เร็วที่สุดหลังการสุกแก่ทางสรีรวิทยา (วัลลภ สันติประชา, 2531 ก) ซึ่งขึ้นอยู่กับพันธุ์นี้และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เช่น พันธุ์ IR 20 ที่นิลิปินส์ ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา 23 วันหลังออกดอก ในขณะที่พันธุ์ Tongil ที่เกาหลี ระยะสุกแก่ทางสรีรวิทยา 33 วันหลังออกดอก (IRRI, 1978 อ้างโดย Yoshida, 1981) / ส่วนพันธุ์ข้าวของไทย เช่น พันธุ์ กษ 7 และ สุพรรณบุรี 90 มีอายุการสุกแก่ทางสรีรวิทยาในช่วง 23-25 วันหลังออกดอก ความชื้นของเมล็ด 23-26 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์โคชิอิการิ โซเน็งวาเซ และ อาคิตะ โคมาซิ ซึ่งเป็นข้าวพวงจากอนิการ มีอายุการสุกแก่ 24-26 วันหลัง

ออกดอก มีความชันของเมล็ดระหว่าง 26-29 เปอร์เซ็นต์ (ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี, 2536 ก)

ตามกฎหมายเมล็ดพันธุ์ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พ.ศ. 2518 (ฉบับที่ 1) ได้กำหนดมาตรฐานของความคงทนเมล็ดพันธุ์ข้าวทุกพันธุ์ไม่ต่ำกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2524) การนำเมล็ดพันธุ์ที่มีความคงทนสูงไปปลูกช่วยให้ได้ต้นข้าว ที่มีความทนทานต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้ดีกว่าและได้ผลผลิตสูงด้วย (กิติยา กิจควรดี, 2537)

กิติยา กิจควรดี และคณะ (2536) รายงานว่า การเก็บเกี่ยวและนวลดเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ กช 23 และทรายเงิน ด้วยเครื่องเกี่ยววนวัดให้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพใกล้เคียงกับการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องเกี่ยวและใช้เครื่องนวลด คือ มีความคงทนสูงกว่า 90 เปอร์เซ็นต์

จากการศึกษาคุณภาพเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์โดยชีวาริ เมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุต่างกัน 4 ระยะ คือ 25 30 35 และ 40 วันหลังออกดอก ที่ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี ผลสรุปได้ว่า ข้าวพันธุ์โดยชีวาริ มีความคงทนเมื่อเก็บรักษานาน 1 เดือนหลังเก็บเกี่ยว คือ 84.25 84.70 82.80 และ 82.60 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และที่อายุเก็บรักษานาน 6 เดือน พบว่า เมล็ดพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวที่อายุ 25 30 และ 35 วันหลังออกดอก ความคงทนลดลงเหลือ 68.30 68.05 และ 70.45 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 วันหลังออกดอก ที่มีความคงทน 49.20 เปอร์เซ็นต์ (ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี, 2536 ข) แสดงให้เห็นว่า การเก็บเกี่ยวที่อายุนานขึ้น ยังส่งผลกระทบต่อเปอร์เซ็นต์ ความคงทนของเมล็ดพันธุ์ ภายนหลังการเก็บรักษาอีกด้วย

6. การนวลดข้าวกับคุณภาพของเมล็ด

การนวลดข้าวก่อให้เกิดการสูญเสียในเชิงปริมาณและคุณภาพของเมล็ดข้าว การนวลดเป็นการปฏิบัติเพื่อทำให้เมล็ดข้าวหลุดออกจากวง การนวดด้วยคน หรือสัตว์เหยียบย้ำอาจไม่มีผลต่อคุณภาพเมล็ดข้าว แต่มักเกิดการสูญเสียผลผลิตเนื่องจากการนวดไม่หมด เมล็ดติดไปกับเท้าสัตว์หรือสัตว์กัดกิน การนวดด้วยรถไถหรือแทรกเตอร์มีผลต่อคุณภาพการสืมภาค ถ้าลานนวดแห้งทำให้เมล็ดข้าวแตกกรุวและแตกหักมากเมื่อนำข้าวไปสี การสูญเสียจากการนวดด้วยเครื่องนวด

ขันอยู่กับประลิทวิภาคของเครื่อง การปรับอัตราเร็วของลม และความเร็วของเครื่องอย่างเหมาะสม สามารถลดความสูญเสียช้าวทั้งปริมาณและคุณภาพได้อย่างมาก / Dillday (1989) ได้รายงานถึงการใช้เครื่องนวดที่ความเร็วรอบ 600 และ 1000 รอบต่อนาที ของเครื่องนวด Vogel กับช้าว 11 พันธุ์ พบว่า เมื่อเพิ่มความเร็วรอบของเครื่องนวด ทำให้มีปริมาณช้าวทึบสูง และผลผลิตของช้าวเต็มเมล็ดตันช้าวลดลง 3-8 เปอร์เซ็นต์

เครือวัลย์ อัตตะวิริยะสุช และคณะ (2527) พบว่า เมื่อทำการตากเมล็ดพันธุ์ช้าว กช 23 หลังการเก็บเกี่ยว 4 วิธี ได้แก่ กองสูน สุมชัง แขวนราวดและแผ่ตากห้างคันนา เป็นเวลา 3 วัน แล้วนำน้ำนวด 4 วิธี ได้แก่ ใช้คนฟัด ควายย่า รถนวด และเครื่องนวด ได้เมล็ดช้าวมีคุณภาพการลีไม่แตกต่างกัน โดยให้เปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าว อยู่ระหว่าง 43-45 เปอร์เซ็นต์

7. พันธุ์ช้าวที่ใช้ทดลอง

7.1 พันธุ์ช้าว กช 7 เป็นช้าวเจ้าพันธุ์ ไม่ตอบสนองต่อช่วงแสง ได้จากการทดสอบพันธุ์ระหว่างช้าวพันธุ์ดี 3 พันธุ์ คือ พันธุ์เก้าร่วง 88 ของไทยกับพันธุ์ C4-63 ของฟิลิปปินส์ และพันธุ์ซิกาดิส จากประเทศอินโดนีเซีย ผสมพันธุ์ เมื่อปี พ.ศ.2510 ทำการคัดเลือกและทดสอบผลผลิตในสถานีทดลองช้าวหลายแห่ง จนได้สายพันธุ์ SPRLR6726-134-2-6 ให้ผลผลิตประมาณ 672 กิโลกรัมต่โตริ่ว อายุประมาณ 120-130 วัน ความสูงประมาณ 115 เซนติเมตร คงรวงยาว เป็นที่นิยมของชาวนาภาคใต้ที่เก็บเกี่ยวด้วยแกระ ขนาดของเมล็ดช้าวกล้องยาว 7.3 มิลลิเมตร กว้าง 2.3 มิลลิเมตร และหนา 1.8 มิลลิเมตร คุณภาพการลีดี คุณภาพการหุงต้มอ่อนนุ่ม ต้านทานโรคขอบใบแห้งดี และโรคใบสีส้ม ปานกลาง ไม่ต้านทานโรคใหม่และโรคใบหงิก(จู) เมล็ดร่วงง่าย จึงต้องระมัดระวังในการเก็บเกี่ยวมากขึ้น (สุเทพ ลัมทองกุล, 2531; มนูญ เอนกชัย, 2530)

7.2 พันธุ์ช้าวสุพรรณบุรี 90 ศูนย์วิจัยช้าวปทุมธานี (2534) รายงานว่า เป็นช้าวพันธุ์รับรอง ได้จากการทดสอบคุณภาพระหว่างลูกผสมช้าวที่ 1 ของ RD 21/IR 4422-98-3-6-1 และ RD 11/RD 23 ในปี พ.ศ. 2525 ที่สถานีทดลอง

ช้าวสูนรรบบุรี ทัตเลือกช้าวลูกผสมแบบสืบทราบกูลจนได้สายพันธุ์SPRLR 82216-26-1-3 และนำเข้าการทดลองเบรียบเทียนผลผลิตภายนในสถานี ต่อมานำเข้าการทดลองเบรียบเทียนระหว่างสถานีตั้งแต่ พ.ศ. 2529 ถึง 2533 และเสนอเพื่อพิจารณาเป็นพันธุ์รับรองในปี พ.ศ. 2534 พันธุ์ช้าวสูนรรบบุรี 90 เป็นช้าวนานาส่วนไม่ไวแสง เป็นช้าวเจ้าอายุประมาณ 120 วัน สูงปานกลางประมาณ 120 เซนติเมตร ให้ผลผลิตสูงประมาณ 700 กิโลกรัมต่อไร่ ตอบสนองต่อการใช้น้ำดี อัตราการใช้น้ำอยู่ระหว่าง 12-18 กิโลกรัมในโตรเจนต่อไร่ ขึ้นอยู่กับสภาพความสมบูรณ์ของดิน เมล็ดช้าวเปลือกสีฟาง กันจุดน้ำง เมล็ดยาวเรียว ยาว 10.1 มิลลิเมตร กว้าง 2.7 มิลลิเมตร หนา 2.0 มิลลิเมตร เมล็ดช้าวกล้อง ยาว 7.4 มิลลิเมตร กว้าง 2.2 มิลลิเมตร และหนา 1.8 มิลลิเมตร คุณภาพการสืดตื้น เป็นห้องไช่น้อย ช้าวสูกไม่หอมค่อนข้างร่วนแห้ง มีความต้านทานต่อโรคจุลและโรคใบสี蒼 ในสภาพธรรมชาติมีความต้านทานแพลชียกระโดดสีน้ำตาลและโรคใหม้สูง แนะนำให้เกษตรกรใช้ปลูกในแหล่งที่มีการระบบของแพลชียกระโดดสีน้ำตาล โรคจุล โรคใบสี蒼และโรคใหม้

8. การผลิตช้าวในภาคใต้

ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาการผลิต (2534) ได้รายงานว่า พื้นที่ปลูกช้าวภาคใต้ ปี พ.ศ. 2534 มีจำนวน 3,552,439 ไร่ และพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ตามที่ราบชายฝั่งทะเลวันออก ตั้งแต่จังหวัดราชบุรีสั้นไปจนถึงบางส่วนของจังหวัดชุมพรหรือประมาณ 80.4 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ปลูกช้าวภาคใต้ แบ่งออกเป็นช้าวนานาปี 3,401,562 ไร่ ผลิตช้าวเปลือกได้ 893,923 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 288 กิโลกรัมต่อไร่ และเป็นช้าวนานปรัง 150,877 ไร่ ผลิตช้าวเปลือกได้ 41,074 ตัน คิดเป็นผลผลิตเฉลี่ย 362 กิโลกรัมต่อไร่ รวมผลผลิตช้าวในภาคใต้ในปี พ.ศ. 2532/33 ได้ 934,997 ตันช้าวเปลือก ซึ่งผลผลิตช้าวเปลือกที่ได้มีปริมาณใกล้เคียงกันในแต่ละปี คือ ประมาณ 0.9-1.0 ล้านตันช้าวเปลือก ในขณะที่ความต้องการเพื่อบริโภคของประชาชนในภาคใต้สูงถึงปีละ 1.6-1.7 ล้านตัน จะเห็นได้ว่า ภาคใต้มีผลผลิตช้าวไม่เพียงพอต่อการบริโภคต้องสั่งซื้อมาจากภาคอื่นอีกปีละประมาณ 0.6-0.7 ล้านตัน และแนวโน้มมีความต้องการ

ข้าวสูงเนื้มหินเรือย ๗ แต่พื้นที่ป่าลูกมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นไม่มากนัก

สาเหตุที่ภาคใต้ผลิตข้าวได้ไม่เพียงพอ เนื่องมาจากเหตุผลหลายประการทั้งนี้จากฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาการผลิต (2534) ได้ทำการศึกษาและสรุปไว้ว่า ภาคใต้มีพื้นที่นาอยู่ คือ ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดของภาค เกษตรกรรมพื้นที่ถือครองเพื่อการทำนาเฉลี่ย 9.64 ไร่ต่อครัวเรือน การใช้เทคโนโลยีการผลิตอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ได้แก่ วิธีการทำนาโดยวิธีปักดำ 76.0 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาปักลูกโดยวิธีหัวน้ำสำรวຍ 17.0 เปอร์เซ็นต์ วิธีหัวน้ำตาม 5.0 เปอร์เซ็นต์ และวิธีนาขยายต้น 2.0 เปอร์เซ็นต์ การใช้พันธุ์ข้าวในฤดูนี้ เกษตรกรภาคใต้ 52.5 เปอร์เซ็นต์ ยังคงนิยมใช้ข้าวพันธุ์ชนิดเมืองที่ให้ผลผลิตต่ำกว่าตัว ใช้พันธุ์แนะนำสั่งเสริม 41.8 เปอร์เซ็นต์ และไม่สามารถระบุชื่อพันธุ์ได้ 5.7 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์ข้าวชนิดเมืองที่ป่าลูกในภาคใต้มีมากกว่า 300 พันธุ์ ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ป่าลูกข้าวไว้เพื่อการบริโภคในครัวเรือนและพื้นที่ป่าลูกส่วนใหญ่ต้องอาศัยน้ำฝน ข้าวพันธุ์ชนิดเมืองที่นิยมป่าลูกมาก ได้แก่ เล็บนก ซ้อจังหวัด ไช่เมดลิน ซ้อลุง ซ้อปลีคำ ข้าวขาวหัวนา กันตัง และเจียง เป็นต้น ส่วนข้าวพันธุ์แนะนำที่เกษตรกรใช้ ได้แก่ พันธุ์ กษ 7 กษ 13 นางพญา 132 แก่นจันทร์ กษ 21 และ กษ 23 ช่วงเวลาของ การป่าลูกข้าวส่วนใหญ่เริ่มทำนาปี ตั้งแต่กลางเดือนกรกฎาคมเป็นต้นไป 81.1 เปอร์เซ็นต์ และตั้งแต่ ต้นเดือนกรกฎาคมถึงกลางเดือนกรกฎาคม 11.1 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุมที่พัดผ่านภาคใต้ ทำให้การทำนาตั้งแต่วันตกและตั้งแต่วันออก เริ่มทำนาแตกต่างกัน ประมาณ 1-2 เดือน คือ ภาคใต้ตั้งแต่วันตกเริ่มทำนาในช่วงเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน ส่วนภาคใต้ตั้งแต่วันออกเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกรกฎาคมเป็นต้นไป ภาคใต้เก็บเกี่ยวข้าวตัวยมืดโดยใช้แทร็คและเครื่อง เนื่องจากในช่วงตั้งแต่ 1-15 วันหลังระยะสุดท้าย หรือระยะหลังพลัง (ระยะที่กล่างรวงและปลายรวงมีสีเหลือง แต่โคนรวงยังมีสีเขียวอยู่บ้าง) เก็บเกี่ยวหลังจากการพลังพลัง 16 วันขึ้นไป 16.8 เปอร์เซ็นต์ และเก็บเกี่ยวต่อจากระยะพลัง 5.7 เปอร์เซ็นต์ เกษตรกรมีการทำข้าวในนา 73.5 เปอร์เซ็นต์ และหากข้าวไว้ในนาหลังการเก็บเกี่ยว 1-3 วัน 63.6 เปอร์เซ็นต์ ไม่มีการทำข้าวเปลือก 26.5 เปอร์เซ็นต์

วัสดุประสงค์

เพื่อศึกษาการสูญเสียของ เมล็ดข้าวทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ
เมล็ดจากการเก็บเกี่ยวที่อายุและวิธีการต่างกัน

บทที่ 2

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ

วัสดุ

1. เมล็ดพันธุ์ช้าว 2 พันธุ์
  - 1.1 กก 7
  - 1.2 สูตรผสมร้อยละ 90
2. ปุ๋ยเคมี
  - 2.1 ปุ๋ยผสมสูตร 16-20-0
  - 2.2 ปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟตสูตร 21-0-0

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์ที่ใช้เก็บเกี่ยว
  - 1.1 เครื่อง
  - 1.2 แทระ
2. เครื่องวัดความชื้นเมล็ด
3. เครื่องชั่งน้ำหนัก
4. เครื่องนวดช้าว
5. อุปกรณ์สำหรับบรรจุตัวอย่างช้าว
  - 5.1 ถุงผ้าดิบ
  - 5.2 ถุงพลาสติก
  - 5.3 ถุงกระดาษ
6. อุปกรณ์สำหรับทดสอบคุณภาพทางกายภาพ
  - 6.1 เครื่องวัดขนาดเมล็ด
  - 6.2 เครื่องตรวจลักษณะห้องไช่

7. อุปกรณ์สำหรับทดสอบคุณภาพการสี

- 7.1 เครื่องทำความสะอาดข้าวเปลือก
- 7.2 เครื่องกะเทาะเปลือกเมล็ด satake
- 7.3 เครื่องขัดข้าวกล้อง Mc.Gill Miller No.2
- 7.4 เครื่องคัดแยกข้าวสาร

8. อุปกรณ์สำหรับทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์

- 8.1 อุปกรณ์ทดสอบความคงทนต่อชื้น
  - 8.1.1 กระดาษเพาช์
  - 8.1.2 จานแก้วมีฝาปิด (petridish)
  - 8.1.3 กระบอกฉีดน้ำ
  - 8.1.4 ตู้เพาช์ความคงทน
  - 8.1.5 อุปกรณ์ใช้สูบตัวอย่างเมล็ด 100 เมล็ด
- 8.2 อุปกรณ์สำหรับทดสอบความแข็งแรงของเมล็ด
  - 8.2.1 อุปกรณ์สำหรับการเร่งอุ่น
    - 8.2.1.1 ตู้อบควบคุมอุณหภูมิ
    - 8.2.1.2 กระบอกพลาสติกทึบความร้อนมีรูโดยรอบ
เส้นผ่าศูนย์กลาง 8 เซนติเมตร สูง 10
เซนติเมตร มีตะแกรงลวดชุบปืนเดี่ยว กัน
บรรจุอยู่ภายในสูงจากฐานกระบอกพลาสติก
6 เซนติเมตร
    - 8.2.1.3 อ่างน้ำมีฝาปิดขนาดบรรจุกระบอกพลาสติก
ได้ 8 ใน จำนวน 2 อ่าง
  - 8.2.2 อุปกรณ์สำหรับทดสอบอัตราการเจริญเติบโต
    - 8.2.2.1 กระดาษเพาช์ขนาด 35.5 X 24.8
เซนติเมตร
    - 8.2.2.2 ไม้บรรทัดวัดความยาวเป็นเซนติเมตร

วิธีการ

1. สถานที่และระยะเวลาทดลอง

ทำการทดลองที่แปลงนาศูนย์วิจัยข้าวพัฒนา อ.กาญจนบุรี จังหวัดพัทลุง เริ่มดำเนินการตั้งแต่ เดือน กันยายน 2535 ถึง เดือน สิงหาคม 2536

2. แผนการทดลอง

จัดสัมภคลองแบบ 2×4 Factorials โดยใช้วิธีเก็บเกี่ยว 2 วิธี คือ เก็บเกี่ยวด้วยเศียรและแกระ อายุการเก็บเกี่ยว 4 ระยะ คือ อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก รวมทั้งสิ้น 8 กรรมวิธี ใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design มี 4 ชั้น และแยกเป็น 2 การทดลอง สำหรับแต่ละพันธุ์ คือ พันธุ์ กข. 7 และสุพรรณบุรี 90

3. วิธีการทดลอง

3.1 ปลูกข้าวพันธุ์ กข.7 และสุพรรณบุรี 90 บนแปลงขนาด 20×40 ตารางเมตรต่อพันธุ์ โดยการปักดำเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2535 ด้วยตันกล้า อายุ 30 วัน ระยะ 25×25 เซนติเมตร จำนวน 1 ตันต่อหécต้า ทำการไส้ปุ๋ย 2 ครั้ง ครั้งแรก ไส้ปุ๋ยผสมสูตร 16-20-0 อัตรา 25 กิโลกรัมต่อไร่ หลังปักดำ 7 วัน และครั้งที่ 2 ไส้ปุ๋ยแอมโมเนียมชัลเฟต (21-0-0) ในระยะ กำเนิดช่อดอกอัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ ควบคุมระดับน้ำให้อยู่ในระดับ 5-10 เซนติเมตร จนกระทั่งถึงอายุ 20 วันหลังออกดอกแล้วระบายน้ำออกจากแปลง ทดลอง และเริ่มทำการเก็บเกี่ยวในเดือน กุมภาพันธ์ 2536

3.2 กำหนดวันออกดอกของพันธุ์ข้าวทั้ง 2 พันธุ์ โดยการสังเกตใน แปลงทดลอง มีช่อดอกข้าวออกมาพันชื่อเรื่องแล้วประมาณ 75 เปอร์เซ็นต์ของ จำนวนต้นข้าวในแปลง เป็นวันออกดอก (สถาบันวิจัยข้าว, 2531)

3.3 เก็บเกี่ยวข้าวที่อายุ 20 วันหลังออกดอก ในฟันที่ 1 ตารางเมตร พันธุ์ละ 4 ชั้น เพื่อกำหนดศักยภาพของผลผลิตที่สมบูรณ์เต็มที่ ซึ่งเป็นผลผลิตที่พันธุ์ได้เต็มที่โดยไม่มีการสูญเสีย เรียกว่า ผลผลิตสมบูรณ์ โดยการหา จำนวนเมล็ดต่อฟันที่ ตั้งนี้

3.3.1 จำนวนร่วงต่อ 1 ตารางเมตร

3.3.2 จำนวนเมล็ดตีต่อร่วง โดยหาค่าเฉลี่ยจากจำนวนร่วง 10 ร่วงของพื้นที่เก็บเกี่ยว 1 ตารางเมตร

3.4 เก็บเกี่ยวช้าวตามกรรมวิธีต่าง ๆ ตามที่กำหนด ในพื้นที่เก็บเกี่ยว 8 ตารางเมตร (2×4 เมตร) ของแต่ละกรรมวิธี จำนวน 4 ชั่วหลังจาก เก็บเกี่ยวแล้วนำตัวอย่างช้าวในแต่ละช้าของกรรมวิธี มาศึกษาเก็บข้อมูลดังนี้

3.4.1 จำนวนร่วงต่อพื้นที่เก็บเกี่ยว 8 ตารางเมตรและหาค่าเฉลี่ยจำนวนร่วงต่อตารางเมตร

3.4.2 จำนวนเมล็ดตีต่อร่วง

3.4.3 วัดความชื้นเมล็ดขณะเก็บเกี่ยว จากเครื่องวัดความชื้น เมล็ด ทำ 4 ช้า แล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นเบอร์เช็นต์ความชื้นเมล็ด

3.5 นำตัวอย่างช้าวแต่ละช้าของแต่ละกรรมวิธีไปตากแดดเพื่อลดความชื้น ของเมล็ดให้เหลือประมาณ 14 เบอร์เช็นต์ แล้วนวดโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง นำไปปั่นด้วยมือ(แยกเมล็ดออกจากร่วนด้วยมือ) และส่วนที่สองนวดด้วย เครื่องนวดช้าว เก็บตัวอย่างหลังนวดใส่ถุงผ้าดินนา้มีหัวน้ำกันน้ำ นำไปหาน้ำหนัก เพื่อหา น้ำหนักรวมทั้ง 2 ส่วน แล้วนำมาศึกษาข้อมูลดังนี้

3.5.1 น้ำหนัก 100 เมล็ด โดยการสุ่มเมล็ดตีจำนวน 100 เมล็ด X 5 ช้า แล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นน้ำหนัก 100 เมล็ด ที่ความชื้นมาตรฐาน 14 เบอร์เช็นต์ (สถาบันวิจัยช้าว, 2531)

3.5.2 ผลผลิตสมบูรณ์ โดยสุ่มเมล็ดที่อายุ 30 วันหลังออกดอก จำนวน 100 เมล็ด X 5 ช้า เพื่อหาค่าเฉลี่ยเป็นน้ำหนัก 100 เมล็ด ที่ความชื้นมาตรฐาน 14 เบอร์เช็นต์ คำนวนผลผลิตสมบูรณ์จากจำนวนเมล็ดต่อพื้นที่ใน ช้อ 3.3 กับน้ำหนัก 100 เมล็ดที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ซึ่งเป็นเมล็ดที่มี น้ำหนักสูงสุดในช้อ 3.5.1 ดังนี้

$$Y_C = P \times N \times W \times 1,600 \times 10^{-5}$$

Y_C = ผลผลิตสมบูรณ์ (ก.ก./ไร่)

P = จำนวนร่วง/เมตร² ที่อายุ 20 วันหลังออกดอก

N = จำนวนเมล็ดตี/ร่วง ที่อายุ 20 วันหลังออกดอก

W = น้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก

3.5.3 ผลผลิตที่อายุเก็บเกี่ยว 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอก โดยคำนวณผลผลิต จำกจำนวนเมล็ดต่อพื้นที่ในข้อ 3.4 กับน้ำหนักเมล็ด ในข้อ 3.5.1 ของแต่ละอายุ ดังนี้

$$\text{ผลผลิต (ก.ก./ไร่)} = \frac{\text{ร่วง/เมตร}^2}{\text{เมล็ดดี/ร่วง}} \times \text{เมล็ดดี/ร่วง} \times \text{n.n.} 100 \text{ เมล็ด} \\ \times 1,600 \times 10^{-5}$$

3.5.4 ปริมาณการสูญเสียเมล็ดข้าว โดยการเปรียบเทียบผลต่างระหว่างผลผลิตสมบูรณ์ต่อไร่ กับผลผลิตต่อไร่ที่อายุและวิธีการเก็บเกี่ยวต่าง ๆ และคิดเป็นเปอร์เซ็นต์การสูญเสียจากผลผลิตสมบูรณ์ด้วยการคำนวณดังนี้

$$\% \text{ การสูญเสีย} = \frac{(\text{n.n. ผลผลิตสมบูรณ์} - \text{n.n. ผลผลิตที่เก็บเกี่ยว})}{\text{n.n. ผลผลิตสมบูรณ์}} \times 100$$

3.5.5 คุณภาพการสี ได้แก่ เปอร์เซ็นต์ข้าวสารและเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว โดยใช้ตัวอย่าง เมล็ดข้าวแต่ละชั้ของแต่ละวิธีและอายุการเก็บเกี่ยว หลังจากลดความชื้นให้เหลือประมาณ 14 เปอร์เซ็นต์แล้วนำมาหาคุณภาพการสีโดยวิธีการดังนี้

ก. ทำความสะอาดข้าวเปลือกโดยผ่านเครื่องทำความสะอาดเมล็ด (aspirator) เพื่อดูดเอาเมล็ดลีบ ระแหง และลึงเจือปนต่าง ๆ ออก และคัดแยกดูหันกอื่น ๆ เสือกออกด้วยมือ

ข. ซึ่งข้าวเปลือกที่สะอาดแล้ว จำนวน 125 กรัม

ค. กะเทาะเปลือกด้วยเครื่องกะเทาะเปลือก satake จนเปลือกออกหมด นำไปชั่งน้ำหนักข้าวกล้อง

ง. ชัดข้าวกล้องด้วย Mc.Gill Miller No.2 เป็นเวลา 1 นาที โดยครั้งนาทีแรกใส่ตุ้มน้ำหนักและอีกครั้งนาทีหลังให้เอาร้อนออกจากการเครื่อง ปล่อยข้าวสารไว้ให้เย็นแล้วชั่งน้ำหนัก

จ. นำข้าวสารหั่งหมดไปแยกข้าวเต็มเมล็ด ตันข้าวกับข้าวหัก ด้วยเครื่องคัดแยกข้าวหักแบบกะเบาะกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง กะเบาะ 5 มม. และคัดเลือกให้สมบูรณ์ด้วยมืออีกครั้งหนึ่ง ชั่งน้ำหนักข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว คำนวณเปอร์เซ็นต์ข้าวสาร เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว และเปอร์เซ็นต์ข้าวหักดังนี้

$$\begin{aligned}
 \% \text{ ข้าวสาร} &= \text{น.น.ข้าวสาร} \times 100 / \text{น.น.ข้าวเปลือก} \\
 \% \text{ ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว} &= \text{น.น.ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว} \times 100 / \text{น.น.ข้าวเปลือก} \\
 \% \text{ ข้าวหัก} &= (\text{น.น.ข้าวสาร} - \text{น.น.ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว}) \times \\
 &\quad 100 / \text{น.น.ข้าวเปลือก} \\
 &= \% \text{ ข้าวสาร} - \% \text{ ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว}
 \end{aligned}$$

ได้มีการจัดแบ่งคุณภาพการสีไว้ดังนี้

- 1 ดีมาก ให้ข้าวสารเต็มเมล็ดตันข้าว หากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์
- 2 ดี ให้ข้าวสารเต็มเมล็ดตันข้าว 40-50 เปอร์เซ็นต์
- 3 ปานกลาง ให้ข้าวสารเต็มเมล็ดตันข้าว 31-39 เปอร์เซ็นต์
- 4 ต่ำ ให้ข้าวสารเต็มเมล็ดตันข้าว ต่ำกว่า 31 เปอร์เซ็นต์

(สถาบันวิจัยข้าว, 2531)

3.5.6 ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว โดยการคำนวณจากผลผลิตต่อไร่ กับเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว ที่อายุและวิธีการทำดัดได้ดังนี้

$$M = Y \times R / 100$$

M = ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว (ก.ก./ไร่)

Y = ผลผลิตที่อายุและวิธีการทำดัด (ก.ก./ไร่)

R = % ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว

3.5.7 การสูญเสียรวม (total loss) เป็นปริมาณการสูญเสียรวมของผลผลิตและคุณภาพที่เป็นผลต่างระหว่าง น้ำหนักข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว ของผลผลิตสมบูรณ์ต่อไร่ กับน้ำหนักข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวของผลผลิตต่อไร่ ที่อายุและวิธีการทำเก็บเกี่ยวทำดัด คิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยคำนวณ ดังนี้

$$T = \frac{(H - M)}{H} \times 100$$

H

T = % การสูญเสียรวม

H = น.น.ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวของผลผลิตสมบูรณ์ (ก.ก./ไร่)

M = น.น.ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวของผลผลิตที่อายุและวิธีการทำดัด (ก.ก./ไร่)

3.5.8 ขนาดเมล็ด โดยใช้เครื่องวัดขนาดเมล็ด (grain micrometer) วัดความยาว กว้าง และหนาของเมล็ดช้ากถ้องตัวอย่างละ 10 เมล็ด แล้วหาค่าเฉลี่ย (เครือวัลย์ อัตตะวิวิษสุขและคณะ, 2527)

3.5.9 ลักษณะห้องไช่ โดยประเมินจากข้าวสารเต็มเมล็ด 100 เมล็ด 2 ช้า และให้คะแนนความเป็นห้องไช่ (ci) เป็น 0 1 2 3 4 และ 5 แล้วนำคะแนนมาคิดค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก (weighted average) โดยใช้สูตร $C_i X_i / 100$ เมื่อ X_i คือ จำนวนเมล็ดที่เป็นห้องไช่ในระดับ C_i (สถาบันวิจัยข้าว, 2531) โดยเมื่อ i เท่ากับ

0	ไม่มีห้องไช่		
1	มีห้องไช่น้อยกว่า	10	เปอร์เซ็นต์
2	มีห้องไช่ประมาณ	10-20	เปอร์เซ็นต์
3	มีห้องไช่ประมาณ	20-35	เปอร์เซ็นต์
4	มีห้องไช่ประมาณ	35-50	เปอร์เซ็นต์
5	มีห้องไช่มากกว่า	50	เปอร์เซ็นต์

แล้วนำคะแนนมาคิดค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักโดยใช้สูตร $C_i X_i / 100$ แบ่งลักษณะห้องไช่ตามคะแนนที่คำนวณได้ดังนี้

น้อย (slightly chalky)	0 - 1.0
ปานกลาง (moderately chalky)	1.1 - 1.5
ค่อนข้างมาก (chalky)	1.6 - 1.9
มาก	2.0 - 5.0

3.5.10 คุณภาพเมล็ดพันธุ์

3.5.10.1 ความคงทนมาตรฐาน โดยเพาะเมล็ด 100 เมล็ด $\times$ 4 ช้า ตามกฎการทดสอบคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ (Association of Official Seed Analysts, 1981) จากเมล็ดช้าที่เก็บเกี่ยวตามอายุและวิธีการที่กำหนดมาเพาะ โดยการจัดให้เมล็ดพันธุ์อยู่บนกระดาษเพาะ เมล็ด 2 ชั้น ชั้งบรรจุในจานที่มีฝาปิด (petridish) ฉีดพ่นน้ำด้วยกระบอกฉีดน้ำให้ทั่วพอประมาณ แล้วนำไปเข้าเพาะในตู้เพาะความคงทนที่อุณหภูมิ 25°C ทำการตรวจสอบนับความคงอก 2 ครั้ง ครั้งแรกอายุ 5 วันหลังเพาะ ครั้งที่สองอายุ 14 วันหลังเพาะและประเมินความคงของเมล็ดพันธุ์หลังการเพาะครั้ง

สุคท้ายเป็นเบอร์เซ็นต์ของต้นกล้าปกติ (normal seedling) ต้นกล้าผิดปกติ (abnormal seedling) เมล็ดพันธุ์ที่เป็นโรค (diseased seed) และเมล็ดตาย (dead seed) (วัลลภ สันติประชา, 2531 ข)

3.5.10.2 ความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ โดยวิธีเร่งอายุ นำตัวอย่างเมล็ดข้าวแต่ละวิธีและอายุการเก็บเกี่ยวต่าง ๆ ประมาณตัวอย่างละ 20 กรัม (อย่างน้อย 400 เมล็ด) ใส่ในตะแกรงลวดตาข่ายรูปทรงกระบอก ซึ่งบรรจุอยู่ในกระบอกพลาสติกที่กันความชื้นขนาดเล็กผ่าศูนย์กลาง 8 เซนติเมตร สูง 10 เซนติเมตร มีรูด้านข้างโดยรอบ วางในอ่างน้ำให้เมล็ดพันธุ์อยู่เหนือร่องด้านน้ำคัลูมด้วยกระดาษซับกันน้ำหยดลงบนเมล็ดพันธุ์ ปิดฝาอ่างน้ำแล้วนำไปเข้าตู้ควบคุมอุณหภูมิเพื่อใช้เร่งอายุใช้อุณหภูมิ 43°C นาน 96 ชั่วโมง (วัลลภ สันติประชา, 2535 ติดต่อส่วนตัว) นำไปทดสอบความคงทนมาตรฐานเช่นเดียวกับข้อ 3.5.10.1

3.5.10.3 อัตราการเจริญของต้นกล้า โดยการวัดน้ำหนักแห้ง ความยาวยอดและรากของต้นกล้าโดยวิธีการที่กำหนดโดยสมาคมผู้ตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ (Association of Official Seed Analysts, 1983) สูมเมล็ดตีช้าละ 20 เมล็ดจำนวน 4 ชิ้นของแต่ละกรรมวิธี เพาะในกระดาษเนาเมล็ดมาตรฐานขนาด 35.5×24.8 เซนติเมตร จำนวน 3 แผ่น ใช้สำหรับรองเมล็ดพันธุ์ 2 แผ่น และคุณบานเมล็ดพันธุ์อีก 1 แผ่น โดยวางเมล็ดเป็นแถวห่างจากขอบของกระดาษเพาะ 6 เซนติเมตร ให้ส่วนที่มีคันกะซีลิงด้านล่าง รดน้ำให้ชุ่มแล้วม้วนกระดาษเพาะเมล็ดหลวง ๆ ให้เส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 1 เซนติเมตรและภายนอก 6 เซนติเมตร ใส่ในตระกร้าพลาสติกแล้วนำไปเข้าตู้เย็นที่อุณหภูมิ 25°C เป็นเวลา 7 วัน ประเมินความคงทน ความยาวของยอดและรากของต้นกล้าปกติ ตัดแยกเนื้อเยื่อสมองอาหารออกจากต้นกล้าปกติ แล้วนำต้นกล้าไปอบที่อุณหภูมิ 80°C นาน 72 ชั่วโมง ซึ่งหน้ำหนักแห้งของต้นกล้าและคำนวนน้ำหนักแห้งต่อต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะต่าง ๆ ที่ได้ศึกษา ตามวิธีการในข้อ 3. นำมาวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยวิธี

Duncan's multiple range test (DMRT) ลักษณะที่นำมาวิเคราะห์มีดังนี้

- 4.1 ผลผลิต
- 4.2 องค์ประกอบผลผลิต
  - 4.2.1 จำนวนร่วงต่อตารางเมตร
  - 4.2.2 จำนวนเมล็ดต่อร่วง
  - 4.2.3 น้ำหนัก 100 เมล็ด
- 4.3 การสูญเสีย
  - 4.3.1 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียผลผลิต
  - 4.3.2 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวม
- 4.4 คุณภาพการสี
  - 4.4.1 การนวดด้วยมือ
    - 4.4.1.1 เปอร์เซ็นต์ข้าวสาร
    - 4.4.1.2 เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว
  - 4.4.2 การนวดด้วยเครื่อง
    - 4.4.2.1 เปอร์เซ็นต์ข้าวสาร
    - 4.4.2.2 เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว
- 4.5 ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว
- 4.6 คุณภาพของเมล็ดพันธุ์
  - 4.6.1 เปอร์เซ็นต์ความคงอก
  - 4.6.2 เปอร์เซ็นต์ความคงอกหลังการเร่งอายุ
  - 4.6.3 น้ำหนักแห้งต่อตันของตันกล้า
  - 4.6.4 ความยาวยอดต่อตันของตันกล้า
  - 4.6.5 ความยาวรากต่อตันของตันกล้า

บทที่ 3

ผลการทดลอง

1. ศักยภาพผลผลิตสมบูรณ์

จากการศึกษาศักยภาพผลผลิตสมบูรณ์ของข้าว โดยใช้จำนวนร่วงต่อพื้นที่ และจำนวนเมล็ดต่อรวงที่อายุ 20 วันหลังออกดอก ซึ่งเป็นระยะที่มีจำนวนร่วงและเมล็ดเต็มที่ กับน้ำหนัคน้ำเมล็ดที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ซึ่งเป็นเมล็ดที่สิ้นน้ำหนักสูงสุด (ตารางที่ 9 และ 10) ผลปรากฏว่า ข้าวพันธุ์ กช 7 ให้ผลผลิตสมบูรณ์ 500.6 กิโลกรัมต่อไร่ ต่ำกว่าพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่มีผลผลิตสมบูรณ์ 637.5 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 1) ทั้ง 2 พันธุ์มีจำนวนร่วงต่อตารางเมตรและน้ำหนัก 100 เมล็ด ใกล้เคียงกันแต่ข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 มีจำนวนเมล็ดต่อรวง 131.2 เมล็ด มากกว่าพันธุ์ กช 7 ซึ่งมี 100.6 เมล็ด

2. ความชื้นของเมล็ดข้าวที่อายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน

ความชื้นของเมล็ดขณะเก็บเกี่ยวตามตารางที่ 2 พบว่า การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ข้าวพันธุ์ กช 7 และสุพรรณบุรี 90 มีความชื้นของเมล็ด 20.60 และ 21.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และที่อายุเก็บเกี่ยวเดียวกัน ข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 มีความชื้นของเมล็ดสูงกว่าพันธุ์ กช 7 และการเก็บเกี่ยวที่อายุเพิ่มขึ้น ความชื้นของเมล็ดลดลงตามลำดับ ที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ข้าวพันธุ์ กช 7 และสุพรรณบุรี 90 มีความชื้นของเมล็ดขณะเก็บเกี่ยวลดลงเหลือ 14.10 และ 15.40 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และพบว่า ความชื้นของเมล็ดที่อายุ 30 ถึง 40 วันหลังออกดอก มีอัตราลดลงมากกว่าช่วงอายุที่ 40 ถึง 45 วันหลังออกดอก (ภาพที่ 1)

3. ผลของอายุและวิธีการเก็บเกี่ยว

3.1 ผลผลิต การเก็บเกี่ยวตัวยศีริให้ผลผลิตมากกว่าการใช้แกระเก็บเกี่ยวทุกอายุการเก็บเกี่ยว ทั้ง 2 พันธุ์ (ตารางที่ 3 และ 4) พันธุ์ กช 7 เก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตเฉลี่ยของการเก็บเกี่ยว

ตารางที่ 1 องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ของข้าวผัดชุด กษ 7 และสุพรรณบุรี 90

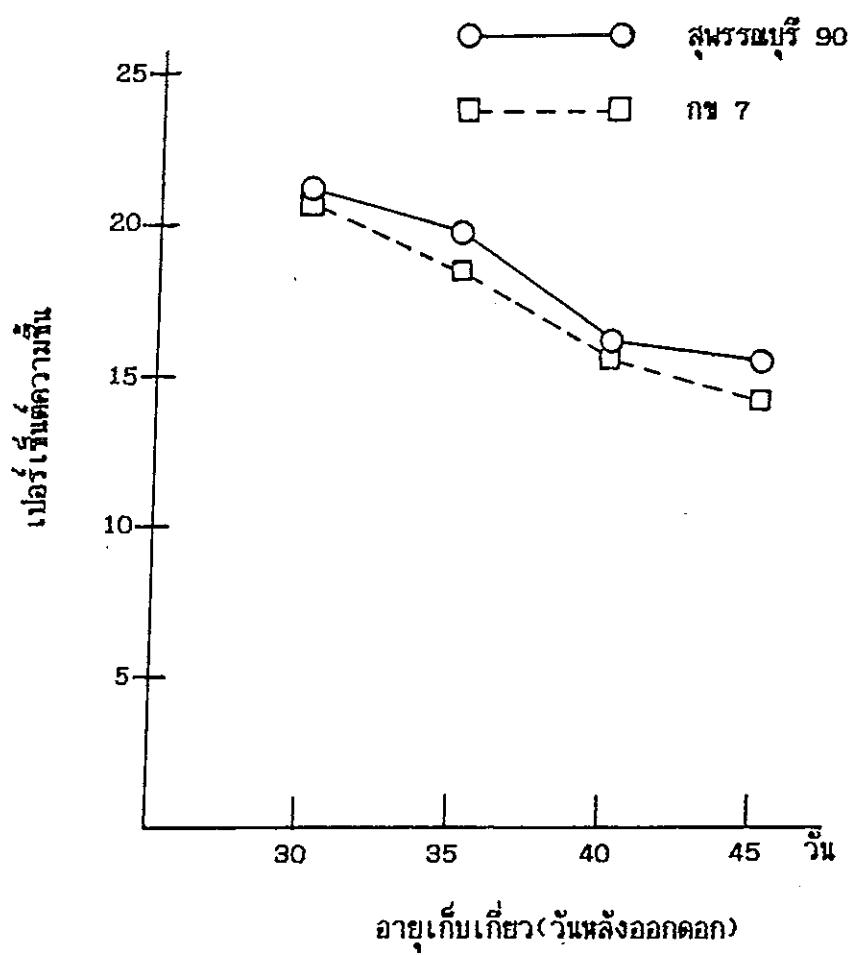
พันธุ์	จำนวนเรวง*	จำนวนเมล็ด*	น้ำหนัก 100**	ผลิตภัณฑ์ เมล็ด(กรัม) (กิโลกรัม/ไร่)
	ต่อตารางเมตร	ต่อเรวง		
กษ 7	105.0	100.6	2.96	500.6
สุพรรณบุรี 90	104.0	131.2	2.92	637.5a

* ที่อายุข้าว 20 วันหลังออกดอก

** ที่ความชื้น 14 เปอร์เซ็นต์ของเมล็ดที่อายุ 30 วันหลังออกดอก

ตารางที่ 2 เปอร์เซ็นต์ความชื้นของเมล็ดข้าวผัดชุด กษ 7 และสุพรรณบุรี 90 ที่อายุเก็บเกี่ยว 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

พันธุ์	ความชื้นของเมล็ดที่อายุเก็บเกี่ยว (%)			
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน
กษ 7	20.60	18.30	15.50	14.10
สุพรรณบุรี 90	21.10	19.60	16.10	15.40
ค่าเฉลี่ย	20.80	18.90	15.80	14.75

ภาพที่ ๑ เปอร์เซ็นต์ความเสื่อมของเมล็ดข้าวหนัง กช ๗ และสูหารายุรี ๙๐ ที่อายุเก็บเกี่ยว ๓๐ ๓๕ ๔๐ และ ๔๕ วันหลังออกดอก

ตารางที่ 3 ผลผลิตและผลผลิตเฉลี่ยของข้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและเกราะที่ อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอกร

วิธีเก็บเกี่ยว	ผลผลิตที่อายุเก็บเกี่ยว (ก.ก./ไร่)				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	468.9 ก	423.1 ข	330.7 งจ	329.8 งจ	388.1 A
เกราะ	387.6 ชค	363.8 คง	308.1 จ	310.7 จ	342.5 B
ค่าเฉลี่ย	428.2 a	393.4 b	319.4 c	320.2 c	

C.V. = 8.01 %

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จาก การทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบผลผลิต อักษรอังกฤษเปรียบเทียบผลผลิตเฉลี่ย โดยอักษรใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

ตารางที่ 4 ผลผลิตและผลผลิตเฉลี่ยของข้าวพันธุ์สูตรณูรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและ เกราะที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอกร

วิธีเก็บเกี่ยว	ผลผลิตที่อายุเก็บเกี่ยว (ก.ก./ไร่)				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	616.3 ก	579.0 กข	521.7 คง	520.0 คง	559.2 A
เกราะ	560.0 ชค	515.4 คง	477.0 งจ	446.9 จ	499.8 B
ค่าเฉลี่ย	588.2 a	547.2 b	499.4 c	483.4 c	

C.V. = 8.79 %

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จาก การทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบผลผลิต อักษรอังกฤษเปรียบเทียบผลผลิตเฉลี่ย โดยอักษรใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

ห้าง 2 วิธีสูงสุด 428.2 กิโลกรัมต่อไร่ การเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตเฉลี่ยรองลงมา คือ 393.4 กิโลกรัมต่อไร่ และที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตประมาณ 320 กิโลกรัมต่อไร่ ห้าง 3 ระดับแตกต่างกันทางสถิติ ข้าวพันธุ์ กช 7 ให้ผลผลิตสูงสุดเมื่อเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 วันหลังออกดอก คือ 468.9 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 3) มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกรร์ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ซึ่งมีผลผลิต 387.6 กิโลกรัมต่อไร่ การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 35 และ 40 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตลดลง ตามลำดับ ส่วนที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตลดลงเหลือประมาณ 330 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ไม่แตกต่างกันที่อายุ 40 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันที่อายุ 30 วันหลังออกดอก แต่มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกรร์ที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ซึ่งให้ผลผลิตลดลงอยู่ในระดับ 308-310 กิโลกรัมต่อไร่

พันธุ์สุพรรณบุรี 90 ให้ผลผลิตทำนองเดียวกับพันธุ์ กช 7 คือ การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องให้ผลผลิตมากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกรร์ (ตารางที่ 4) การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีผลผลิตเฉลี่ยจาก 2 วิธีการสูงสุด 588.2 กิโลกรัมต่อไร่ มากกว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 และ 40 วันหลังออกดอก ส่วนการเก็บเกี่ยวที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตเฉลี่ย 483.4 กิโลกรัมต่อไร่ และไม่แตกต่างกันทางสถิติกับการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตสูงสุด คือ 616.3 กิโลกรัมต่อไร่ ไม่แตกต่างทางสถิติกับการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตลดลงเหลือในระดับ 520 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนการเก็บเกี่ยวด้วยแกรร์ที่อายุ 30 วันหลังออกดอกให้ผลผลิต 560.0 กิโลกรัมต่อไร่ ไม่แตกต่างทางสถิติกับที่อายุเก็บเกี่ยว 35 วันหลังออกดอก ที่ให้ผลผลิต 516.4 กิโลกรัมต่อไร่ และผลผลิตลดลงเมื่ออายุการเก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้น โดยการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอกให้ผลผลิตเหลือในระดับ 447 กิโลกรัมต่อไร่

3.2 องค์ประกอบผลผลิต

3.2.1 จำนวนรวงต่อตารางเมตร ข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกรร์ ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนรวงต่อตารางเมตรไม่แตกต่างกันอยู่ใน

ระดับ 91.9-94.5 ร่วงต่อตารางเมตร (ตารางที่ 5) การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 และ 35 วันหลังออกดอก มีจำนวนร่วงต่อตารางเมตรเฉลี่ยจากการเก็บเกี่ยวทั้ง 2 วิธีไม่แตกต่างกันอยู่ในระดับ 96.6-97.8 ร่วงต่อตารางเมตร แต่มากกว่า การเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ซึ่งให้ประมาณ 89 ร่วงต่อตารางเมตร การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 และ 35 วันหลังออกดอก ให้จำนวนร่วงต่อตารางเมตรมากที่สุด คือ 99.5 ร่วงต่อตารางเมตร และมากกว่า การเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ที่ให้ประมาณ 90 ร่วงต่อตารางเมตร ส่วนการเก็บเกี่ยวด้วยแกรระที่อายุ 30 และ 35 วันหลังออกดอก ให้จำนวนร่วงไม่แตกต่างกันในช่วง 94.4-96.2 ร่วงต่อตารางเมตร การเก็บเกี่ยวด้วยแกรระที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้จำนวนร่วงประมาณ 88 ร่วงต่อตารางเมตร

ข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 เก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง ให้จำนวนร่วงเฉลี่ย 100.7 ร่วงต่อตารางเมตร มากกว่าเก็บเกี่ยวด้วยแกรระที่ให้ 98.7 ร่วงต่อตารางเมตร (ตารางที่ 6) การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ด้วย เครื่องและแกรระ ให้จำนวนร่วงต่อตารางเมตรเฉลี่ยมากที่สุด คือ 102.6 ร่วง ซึ่งไม่แตกต่างทางสถิติกับที่อายุ 35 วันหลังออกดอก แต่มากกว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ที่ให้ 99.6 และ 96.6 ร่วงต่อตารางเมตร ตามลำดับ การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้จำนวนร่วงต่อตารางเมตรมากที่สุด คือ 104 ร่วง ไม่แตกต่างทางสถิติกับการ เก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก แต่มากกว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ซึ่งมีจำนวนร่วง 99 ร่วงต่อตารางเมตร สำหรับการ เก็บเกี่ยวด้วยแกรระที่อายุ 30 35 และ 40 วันหลังออกดอก ให้จำนวนร่วงต่อตารางเมตรไม่แตกต่างกันทางสถิติ ระหว่าง 99.2-101.2 ร่วงต่อตารางเมตร การเก็บเกี่ยวด้วยแกรระที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ให้จำนวนร่วงต่อตารางเมตรลดลงเหลือ 94.4 ร่วง

3.2.2 จำนวนเมล็ดตีต่อรวง การเก็บเกี่ยวข้าวพันธุ์ กช 7 ด้วยเครื่อง ได้จำนวนเมล็ดตีต่อรวงเฉลี่ย มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกรระ (ตารางที่ 7) การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้จำนวนเมล็ดตีต่อรวงเฉลี่ยมากที่สุด คือ 92.3 เมล็ด การเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 และ 40

ตารางที่ 5 จำนวนรวงต่อตารางเมตรและจำนวนรวงต่อตารางเมตรเฉลี่ยของข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะหั่นอายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	จำนวนรวงต่อตารางเมตรที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	99.5 ก	99.5 ก	90.6 ชค	90.3 ชค	94.5 ^{ns}
แกะหั่น	96.2 กช	94.4 ชค	88.6 ค	88.4 ค	91.9 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	97.8 a	96.6 a	89.6 b	89.4 b	

$$C.V. = 4.48 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบจำนวนรวงต่อตารางเมตร อักษรอังกฤษเปรียบเทียบจำนวนรวงต่อตารางเมตรเฉลี่ย กศ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 6 จำนวนรวงต่อตารางเมตรและจำนวนรวงต่อตารางเมตรเฉลี่ยของข้าวพันธุ์ สุวรรณรุ่ง 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะหั่นอายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	จำนวนรวงต่อตารางเมตรที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	104.0 ก	101.0 กช	99.2 ช	99.7 ช	100.7 A
แกะหั่น	101.2 กช	99.2 ช	99.7 กช	94.4 ค	98.7 B
ค่าเฉลี่ย	102.6 a	100.1 ab	99.6 b	96.6 c	

$$C.V. = 2.75 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบจำนวนรวงต่อตารางเมตร อักษรอังกฤษเปรียบเทียบจำนวนรวงต่อตารางเมตรเฉลี่ย โดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

ตารางที่ 7 จำนวนเมล็ดต่อร่วงและจำนวนเมล็ดต่อร่วงเฉลี่ยของช้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกรบที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	จำนวนเมล็ดต่อร่วงที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	99.4 ก	90.1 ข	77.4 คง	78.0 คง	86.2 A
แกรบที่	85.2 ชค	81.4 คง	73.7 จ	75.8 จ	79.0 B
ค่าเฉลี่ย	92.3 a	85.8 b	75.5 c	76.9 c	

$$C.V. = 5.94 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบจำนวนเมล็ดต่อร่วง อักษรอังกฤษเปรียบเทียบจำนวนเมล็ดต่อร่วงเฉลี่ยโดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

ตารางที่ 8 จำนวนเมล็ดต่อร่วงและจำนวนเมล็ดต่อร่วงเฉลี่ยของช้าวพันธุ์สูญเสีย 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกรบที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	จำนวนเมล็ดต่อร่วงที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	127.0 ก	122.5 กช	113.4 ชค	113.9 ชค	119.2 A
แกรบที่	118.6 กช	110.1 ชค	102.6 ค	102.3 ค	108.4 B
ค่าเฉลี่ย	122.8 a	116.3 ab	108.0 b	108.1 b	

$$C.V. = 6.82 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบจำนวนเมล็ดต่อร่วง อักษรอังกฤษเปรียบเทียบจำนวนเมล็ดต่อร่วงเฉลี่ยโดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

วันหลังออกดอก ได้จำนวนเมล็ดต่อรวง เฉลี่ยลดลงเหลือ 85.8 และ 75.5 เมล็ดต่อรวง ตามลำดับ ส่วนการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก มีจำนวนเมล็ดต่อรวงเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ การเก็บเกี่ยวตัวย เคียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้จำนวนเมล็ดต่อรวงมากที่สุด 99.4 เมล็ด และการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ได้จำนวนเมล็ดต่อรวงลดลง เหลือ 90.1 เมล็ดต่อรวง แต่มากกว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วัน หลังออกดอก ที่มีเมล็ดตี่ 77-78 เมล็ดต่อรวง สำหรับการเก็บเกี่ยวตัวยแกระ ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ได้จำนวนเมล็ดต่อรวง 85.2 เมล็ด น้อยกว่า การเก็บเกี่ยวตัวยเคียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก แต่ไม่แตกต่างกันของการเก็บ ตัวยแกระที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ที่อายุ 40 วันหลังออกดอก ให้จำนวน เมล็ดต่อรวงลดลงจากที่อายุ 30 วันหลังออกดอก แต่ไม่แตกต่างกันที่อายุ 35 วันหลังออกดอก และการเก็บเกี่ยวตัวยเคียวและแกระที่อายุ 40 และ 45 วัน หลังออกดอก มีจำนวนเมล็ดต่อรวงไม่แตกต่างกันในระดับ 73-78 เมล็ดต่อรวง การเก็บเกี่ยวหัวพันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ตัวยเคียว ให้จำนวนเมล็ดตี่ ต่อรวงเฉลี่ยมากกว่าการใช้แกระ การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้จำนวนเมล็ดต่อรวงเฉลี่ยสูงที่สุด 122.8 เมล็ด การเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้จำนวนเมล็ดต่อรวงเฉลี่ยไม่แตกต่างกันใน ช่วง 108-116 เมล็ดต่อรวง แต่การเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออก ดอก จำนวนเมล็ดต่อรวงลดลงจากที่อายุ 30 วันหลังออกดอก (ตารางที่ 8) การเก็บเกี่ยวตัวยเคียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้จำนวนเมล็ดต่อรวง 127 เมล็ด ไม่แตกต่างกันจากการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ส่วนที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้จำนวนเมล็ดต่อรวง 113 เมล็ด ไม่แตกต่าง กันที่อายุ 35 วันหลังออกดอก แต่ลดลงจากที่อายุ 30 วันหลังออกดอก การ เก็บเกี่ยวตัวยแกระที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีจำนวนเมล็ดต่อรวง 118.6 เมล็ด ไม่แตกต่างกันจากการเก็บเกี่ยวตัวยเคียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก การ เก็บเกี่ยวตัวยแกระที่อายุ 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้จำนวนเมล็ดตี่ ต่อรวง ไม่แตกต่างกันในระดับ 102-110 เมล็ด และการเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ตัวยเคียวและแกระ ให้จำนวนเมล็ดต่อรวงไม่ แตกต่างกันระหว่าง 102-114 เมล็ด

3.2.3 น้ำหนักเมล็ด 100 เมล็ด ช้าวทั้ง 2 พันธุ์ ที่อายุเก็บเกี่ยว 30 35 และ 40 วันหลังออกดอก มีน้ำหนัก 100 เมล็ด ไม่แตกต่างกัน โดย พันธุ์ กช 7 มีน้ำหนัก 100 เมล็ดระหว่าง 2.95 ถึง 2.96 กรัม (ตารางที่ 9) แต่ที่อายุ 45 วันหลังออกดอก มีน้ำหนัก 100 เมล็ดลดลงเหลือ 2.90 กรัม ส่วนพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่อายุ 30 35 และ 40 วันหลังออกดอก มีน้ำหนัก 100 เมล็ด ในช่วง 2.91-2.93 กรัม (ตารางที่ 10) และที่อายุ 45 วันหลังออกดอก มีน้ำหนัก 100 เมล็ด ลดลงเหลือ 2.89 กรัม

3.3 การสูญเสียผลผลิต

ช้าวพันธุ์ กช 7 เก็บเกี่ยวด้วยเดียวสูญเสียผลผลิตน้อยกว่าเก็บเกี่ยวด้วยแกระ ตามตารางที่ 11 ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียผลผลิตเฉลี่ย 14.4 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตสมบูรณ์ น้อยกว่าที่อายุเก็บเกี่ยว 35 และ 40 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียผลผลิตเฉลี่ย 21.4 และ 36.2 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และที่อายุ 45 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีการสูญเสีย 6.3 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตสมบูรณ์ น้อยกว่าที่อายุ 35 และ 40 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียผลผลิต 15.5 และ 33.9 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอกมีการสูญเสียไม่แตกต่างกันประมาณ 34 เปอร์เซ็นต์ สำหรับการเก็บเกี่ยวด้วยแกระที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียผลผลิต 22.6 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตสมบูรณ์ มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก แต่ไม่แตกต่างกับการเก็บเกี่ยวด้วยแกระที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก การสูญเสียผลผลิตไม่แตกต่างกัน ประมาณ 38 เปอร์เซ็นต์ แต่มากกว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก และที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวทั้ง 2 วิธี มีการสูญเสียผลผลิตไม่แตกต่างกันอยู่ในระดับ 33.9-38.4 เปอร์เซ็นต์

การสูญเสียผลผลิตในช้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวมีการสูญเสียผลผลิตน้อยกว่าการใช้แกระ (ตารางที่ 12) การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียผลผลิตเฉลี่ยน้อยสุด 7.7 เปอร์เซ็นต์ ของผลผลิตสมบูรณ์ การเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 และ 40 วันหลังออกดอกมีการสูญเสียผลผลิตเฉลี่ย 14.2 และ 21.7 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าที่อายุ 30 วัน

ตารางที่ 9 น้ำหนัก 100 เมล็ดและน้ำหนัก 100 เมล็ดเฉลี่ยของข้าวหันธ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและเกราะที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	น้ำหนัก 100 เมล็ดที่อายุเก็บเกี่ยว (กรัม)				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เดี่ยว	2.96	2.95	2.95	2.90	2.94 ^{ns}
แกะ	2.95	2.96	2.94	2.89	2.94 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	2.96 a	2.96 a	2.95 a	2.90 b	

$$C.V. = 2.10 \%$$

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดี่ยวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์
จากการทดสอบแบบ DMRT
ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 10 น้ำหนัก 100 เมล็ดและน้ำหนัก 100 เมล็ดเฉลี่ยของข้าวหันธ์สุพรรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและเกราะที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	น้ำหนัก 100 เมล็ดที่อายุเก็บเกี่ยว (กรัม)				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เดี่ยว	2.92	2.93	2.90	2.88	2.91 ^{ns}
แกะ	2.92	2.92	2.92	2.90	2.91 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	2.92 a	2.93 a	2.91 ab	2.89 b	

$$C.V. = 1.81 \%$$

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดี่ยวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์
จากการทดสอบแบบ DMRT
ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 11 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียและการสูญเสียผลผลิตเฉลี่ยช้าวันที่ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะรากอายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	การสูญเสียที่อายุเก็บเกี่ยว (%)				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เกี่ยว	6.3 จ	15.4 ง	33.9 ขก	34.1 ขก	22.5 B
แกะราก	22.6 งค	27.3 คข	38.4 ก	37.9 ก	31.6 A
ค่าเฉลี่ย	14.4 c	21.4 b	36.2 a	36.0 a	

$$C.V. = 21.63 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การสูญเสีย อักษรอังกฤษเปรียบเทียบ เปอร์เซ็นต์การสูญเสียเฉลี่ยโดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

ตารางที่ 12 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียและการสูญเสียผลผลิตเฉลี่ยช้าวันที่ กช 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะรากอายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	การสูญเสียที่อายุเก็บเกี่ยว (%)				ค่าเฉลี่ย (%)
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เกี่ยว	3.3 จ	9.2 ง	18.2 คข	18.4 คข	12.3 B
แกะราก	12.1 งค	19.1 คข	25.2 ขก	30.0 ก	21.6 A
ค่าเฉลี่ย	7.7 c	14.2 b	21.7 a	24.1 a	

$$C.V. = 33.32 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การสูญเสีย อักษรอังกฤษเปรียบเทียบ เปอร์เซ็นต์การสูญเสียเฉลี่ยโดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

หลังออกดอก ตามลำดับ และการเก็บเกี่ยวที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ไม่แตกต่างกับที่อายุ 40 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียผลผลิตต่ำสุด 3.3 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตสมบูรณ์ และที่อายุ 35 วันหลังออกดอก มีการสูญเสีย 9.2 เปอร์เซ็นต์ ไม่แตกต่างกับการเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียไม่แตกต่างกัน ประมาณ 18 เปอร์เซ็นต์ แต่มากกว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก สำหรับการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียผลผลิต 12.1 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตสมบูรณ์ มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ที่อายุ 35 วันหลังออกดอก มีการสูญเสีย 19.1 เปอร์เซ็นต์ ไม่แตกต่างกับที่อายุ 30 วันหลังออกดอก แต่มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ที่อายุ 40 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียผลผลิตไม่แตกต่างกับการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 และ 45 วันหลังออกดอก แต่มากกว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก และมีการสูญเสียผลผลิตประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 45 วันหลังออกดอก

3.4 คุณภาพการลี้ข้าว

3.4.1 การนวดด้วยมือ

3.4.1.1 เปอร์เซ็นต์ข้าวสาร จากตารางที่ 13 พันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและเครื่องให้เปอร์เซ็นต์ข้าวสารเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ คือ 71.28 และ 71.16 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนอายุเก็บเกี่ยว มีผลต่อเปอร์เซ็นต์ข้าวสารน้อยมาก โดยให้เปอร์เซ็นต์ข้าวสารเฉลี่ย ในช่วง 70.90-71.60 เปอร์เซ็นต์ และข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 พบว่า การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและเครื่องทุกอายุ ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวสารไม่แตกต่างกัน ประมาณ 71 เปอร์เซ็นต์ ตามตารางที่ 14

3.4.1.2 เปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าว พันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ย มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง (ตารางที่ 15) การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยมากที่สุด 63.33 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสูงกว่าที่อายุ 35, 40 และ 45 วันหลังออกดอก ที่ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าว

ตารางที่ 13 เปอร์เซ็นต์ข้าวสารและเปอร์เซ็นต์ข้าวสารเหลือจากการนวดด้วยมือของข้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะที่อายุ 30 35 40 และ 45 วัน หลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ข้าวสารที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เดียว	71.00 คง	71.72 ก	71.47 ช	70.95 คง	71.28 ^{ns}
แกะ	71.12 คง	71.47 ช	71.21 ช	70.86 ง	71.16 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	71.05 c 71.60 a 71.34 b 70.90 c				

$$C.V. = 0.32 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ข้าวสาร อักษรอังกฤษเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ข้าวสารเหลือ เนื่อง ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 14 เปอร์เซ็นต์ข้าวสารและเปอร์เซ็นต์ข้าวสารเหลือจากการนวดด้วยมือของข้าวพันธุ์สพรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ข้าวสารที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เดียว	71.40	71.23	71.40	71.30	71.33 ^{ns}
แกะ	71.19	71.32	71.28	71.21	71.25 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	71.29 ^{ns} 71.27 ^{ns} 71.34 ^{ns} 71.26 ^{ns}				

$$C.V. = 0.34 \%$$

เนื่อง ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 15 เปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าวและเปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าวเฉลี่ย
จากการนวดด้วยมือของช้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะท่ออายุ
30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าวที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เคี้ยว	64.72 ก	61.76 ข	47.50 ง	38.00 ฉ	53.00 A
แกะ	61.94 ช	59.47 ค	43.86 จ	38.79 ฉ	51.02 B
ค่าเฉลี่ย	63.33 a	60.62 b	45.68 c	38.40 d	

$$C.V. = 2.62 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จาก การทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าว อักษรอังกฤษ เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าวเฉลี่ย โดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธี เก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

ตารางที่ 16 เปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าวและเปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าวเฉลี่ย
จากการนวดด้วยมือของช้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะ
ท่ออายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าวที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เคี้ยว	66.86 ก	59.96 ค	54.04 ง	54.59 ง	58.61 A
แกะ	61.82 ช	60.28 ค	47.99 จ	39.76 ฉ	52.46 B
ค่าเฉลี่ย	63.84 a	60.12 b	51.01 c	47.17 d	

$$C.V. = 1.96 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จาก การทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าว อักษรอังกฤษ เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าวเฉลี่ย โดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธี เก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

เฉลี่ย 60.62 45.68 และ 38.40 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ได้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวสูงสุด 64.72 เปอร์เซ็นต์ และที่อายุ 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก ได้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวลดลงจากอายุ 30 วันหลังออกดอก 61.76 47.50 และ 38.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่อายุ 30 35 และ 40 วันหลังออกดอก ได้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวมากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกระส่วนที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ไม่แตกต่างกัน การเก็บเกี่ยวด้วยแกระที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว 61.94 เปอร์เซ็นต์ และลดลงที่อายุ 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก 59.47 43.86 และ 38.79 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ข้าวพันธุ์สุนธรรมบุรี 90 การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยมากกว่าการใช้แกระ (ตารางที่ 16) การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวและแกระที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยมากสุด 63.84 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยลดลง 60.12 51.01 และ 47.17 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวสูงสุด 65.86 เปอร์เซ็นต์ การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่อายุ 35 และ 40 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวลดลงจนเหลือประมาณ 54 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก สำหรับการเก็บเกี่ยวด้วยแกระที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว 61.82 เปอร์เซ็นต์ แตกต่างทางสถิติกับการเก็บเกี่ยวด้วยเดียวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยแกระที่อายุ 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวลดลงตามลำดับ โดยการเก็บเกี่ยวด้วยแกระที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเหลือ 39.76 เปอร์เซ็นต์

3.4.2 การนวดด้วยเครื่อง

3.4.2.1 เปอร์เซ็นต์ข้าวสาร ผลของวิธีการและอายุเก็บเกี่ยวมีผลต่อเปอร์เซ็นต์ข้าวสารจากการนวดด้วยเครื่องน้อยมาก โดยพันธุ์ กษ 7 ให้เปอร์เซ็นต์ข้าวสารในระดับ 69.60-70.83 เปอร์เซ็นต์ ตาม

ตารางที่ 17 ส่วนข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ให้เบอร์เช็นต์ข้าวสารอยู่ในระดับ 69.92-70.39 เบอร์เช็นต์ (ตารางที่ 18)

3.4.2.2 เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว จากตารางที่ 19 พบว่า ข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระ ให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ในระดับ 44.96-45.63 เบอร์เช็นต์ การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยสูงสุด 55.76 เบอร์เช็นต์ ไม่แตกต่างกันที่อายุ 35 วัน หลังออกดอก แต่สูงกว่าที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก โดยการเก็บเกี่ยวที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยลดลงเหลือ 34.07 เบอร์เช็นต์ สำหรับพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง ให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยมากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกระ การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ย 56.10 เบอร์เช็นต์ ซึ่งสูงกว่าที่อายุ 35 และ 40 วันหลังออกดอก (ตารางที่ 20) ส่วนการเก็บเกี่ยวที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ย 40.10 เบอร์เช็นต์ ซึ่งไม่แตกต่างกันที่อายุ 40 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว 57.88 เบอร์เช็นต์ ซึ่งสูงกว่าที่อายุ 35 และ 40 วันหลังออกดอก โดยที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว 39.51 เบอร์เช็นต์ แต่ไม่แตกต่างกันที่อายุ 40 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยแกระให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว ต่ำกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 วันหลังออกดอก โดยการเก็บเกี่ยวด้วยแกระที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว 54.32 เบอร์เช็นต์ สูงกว่าที่อายุ 35 วันหลังออกดอกที่ให้ 46.39 เบอร์เช็นต์ สำหรับที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้เบอร์เช็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวลดลงเหลือประมาณ 40 เบอร์เช็นต์ และไม่แตกต่างกันจากการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง

3.5 ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว

จากผลผลิตต่อไร่ที่ได้ ตามตารางที่ 3 และ 4 เมื่อนำมาวัดตัวย เครื่องและผ่านกระบวนการสี ปรากฏว่า วิธีการและอายุเก็บเกี่ยวมีผลทำให้ผลผลิตที่ได้เป็นประมาณข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวต่อไร่ลดลงมากที่สุด โดยเฉพาะที่ อายุเก็บเกี่ยวมากขึ้นข้าวพันธุ์ กช 7 การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องได้ข้าวเต็มเมล็ด

ตารางที่ 17 เปอร์เซ็นต์ช้าวสารและเปอร์เซ็นต์ช้าวสารเฉลี่ยจากการนวดด้วยเครื่องของช้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวตัวอย่างเดียวและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ช้าวสารที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เคียว	70.83 ก	70.40 กษ	69.81 ค	69.60 ค	70.16 ^{ns}
แกระ	69.86 ค	70.58 ก	70.39 กษ	69.91 ชค	70.18 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	70.34 a 70.49 ab 70.10 b 69.75 c				

$$C.V. = 0.46 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติทั้งดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ช้าวสาร อักษรอังกฤษเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ช้าวสารเฉลี่ย

กษ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 18 เปอร์เซ็นต์ช้าวสารและเปอร์เซ็นต์ช้าวสารเฉลี่ยจากการนวดด้วยเครื่องของช้าวพันธุ์สหราชบูรี 90 ที่เก็บเกี่ยวตัวอย่างเดียวและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกตอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ช้าวสารที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เคียว	70.26	70.39	70.24	69.92	70.20 ^{ns}
แกระ	70.04	70.00	69.97	69.95	69.99 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	70.15 ^{ns} 70.20 ^{ns} 70.10 ^{ns} 69.93 ^{ns}				

$$C.V. = 0.42 \%$$

กษ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 19 เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยจากการนวดด้วยเครื่องของข้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะร่างที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เคี้ยว	55.95 ก	52.54 ก	36.66 ชค	34.65 ก	44.95 ^{ns}
แกะร่าง	55.58 ก	54.90 ก	38.53 ช	33.49 ก	45.63 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	55.76 a	53.72 a	37.60 b	34.07 b	

$$C.V. = 4.90$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว อักษรอังกฤษ เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ย
ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 20 เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยจากการนวดด้วยเครื่องของข้าวพันธุ์ สพรบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะร่างที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เคี้ยว	57.88 ก	53.32 ช	39.62 ง	39.51 ง	47.58 A
แกะร่าง	54.32 ช	46.39 ค	40.69 ง	40.68 ง	45.52 B
ค่าเฉลี่ย	56.10 a	49.86 b	40.15 c	40.10 c	

$$C.V. = 3.47 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว อักษรอังกฤษ เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ย โดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

ต้นช้าวต่อໄร์มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกระ ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ได้ช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวเฉลี่ยมากที่สุด ประมาณ 240 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 21) มากกว่าที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ที่ได้ช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวเฉลี่ย ประมาณ 211 กิโลกรัมต่อไร่ และที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ได้ช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวเฉลี่ยต่อไร่ไม่แตกต่างกันระหว่าง 109-120 กิโลกรัม ซึ่งน้อยกว่าที่อายุ 35 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ได้ผลผลิตช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวสูงสุด 262.9 กิโลกรัมต่อไร่ มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกระที่ให้ 216 กิโลกรัมต่อไร่

ช้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องได้ช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวเฉลี่ยต่อไร่ มากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกระ (ตารางที่ 22) ที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ได้ช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ประมาณ 193-200 กิโลกรัมต่อไร่ น้อยกว่าที่อายุ 35 และ 30 วันหลังออกดอก ที่ได้ช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวเฉลี่ย 274 และ 330 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 และ 35 วันหลังออกดอก ได้ช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวมากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกระ

3.6 การสูญเสียคุณภาพการสี

การเก็บเกี่ยวช้าวพันธุ์ กช 7 ด้วยเครื่องและแกระ ที่ระดับอายุเดียวกัน และนวลด้วยเครื่องนวด ให้เบอร์เซ็นต์ช้าวหักไม่แตกต่างกัน การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก การสูญเสียคุณภาพการสีต่ำสุด มีช้าวหักประมาณ 14-15 เปอร์เซ็นต์ ตามภาพที่ 2 การเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียเพิ่มขึ้น ให้ช้าวหักในระดับ 16-18 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่แตกต่างกันที่อายุ 30 วันหลังออกดอก การเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก การสูญเสียมากกว่าที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ซึ่งให้ช้าวหักในระดับ 32-33 และ 35-36 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 และ 35 วันหลังออกดอก ให้คุณภาพการสีในระดับดีมาก มีเบอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าว มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ให้คุณภาพการสีในระดับปานกลางถึงระดับต่ำ

สำหรับช้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและนวดด้วยเครื่องนวดที่อายุ 30 และ 35 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียคุณภาพการสี

ตารางที่ 21 ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยของข้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวที่อายุเก็บเกี่ยว (ก.ก./ไร่)				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	262.9 ก	222.2 ช	121.4 ค	114.3 ค	180.2 A
แกระ	216.0 ช	200.0 ช	118.8 ค	104.0 ค	159.7 B
ค่าเฉลี่ย	239.5 a	211.1 b	120.2 c	109.2 c	

$$C.V. = 11.70 \%$$

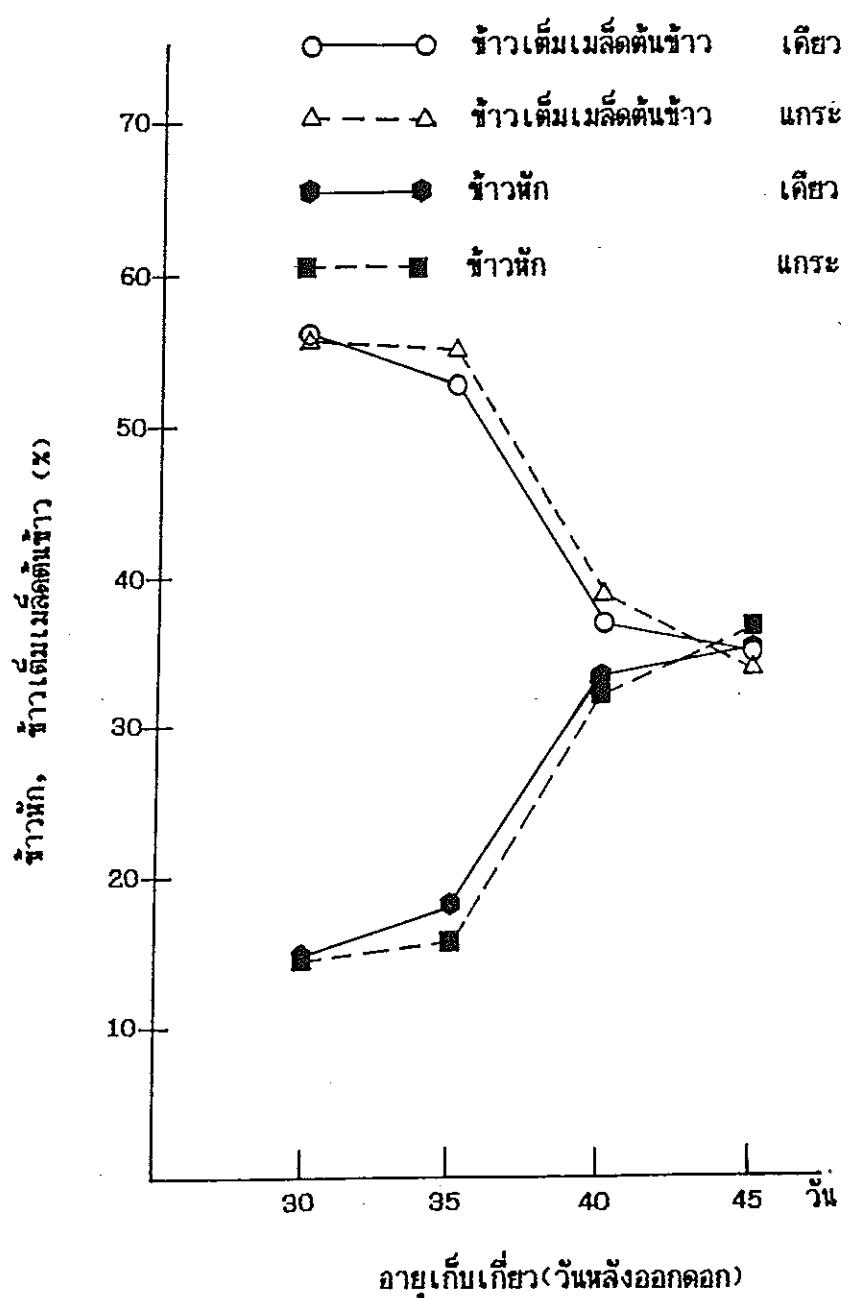
ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียนข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว อักษรอังกฤษเปรียบเทียน ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ย โดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียนวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียนอย่างเดียวกัน

ตารางที่ 22 ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวและข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ยของข้าวพันธุ์ สุวรรณภูรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวที่อายุเก็บเกี่ยว (ก.ก./ไร่)				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	356.1 ก	308.5 ช	206.4 ง	205.8 ง	269.2 A
แกระ	304.4 ช	239.2 ค	193.7 ง	181.7 ง	229.7 B
ค่าเฉลี่ย	330.2 a	273.8 b	200.1 c	193.8 c	

$$C.V. = 8.53 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียนข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว อักษรอังกฤษเปรียบเทียน ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ย โดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียนวิธีเก็บเกี่ยวและอักษรอังกฤษเล็กเปรียบเทียนอย่างเดียวกัน

ภาพที่ 2 เปอร์เซ็นต์ช้าหักและเปอร์เซ็นต์ช้าเพิ่มเมล็ดตันช้าของช้าพันธุ์ กช 7 ที่เก็บเกี่ยวคิวายเคียวและแกรชที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกคลอก

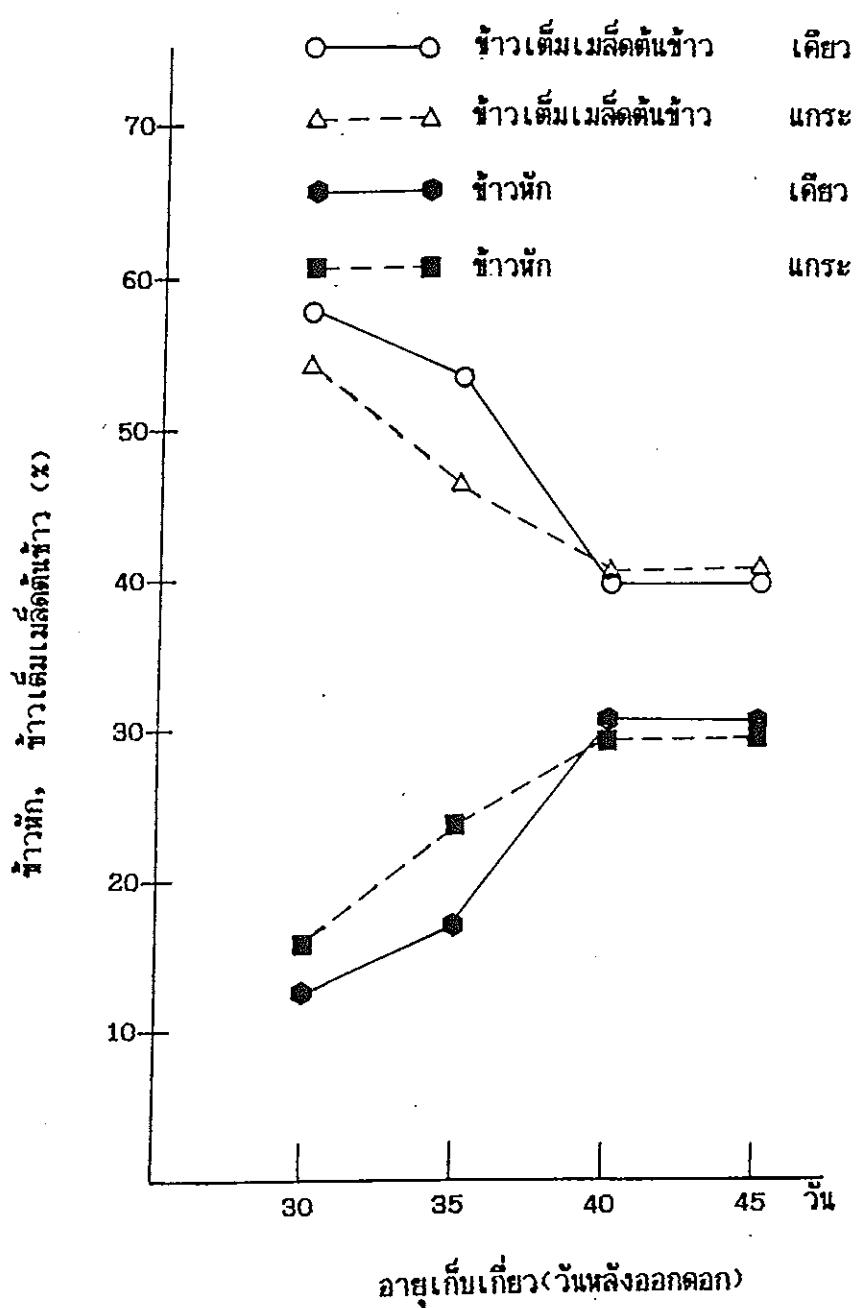
น้อยกว่าแกะระ แต่ที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ทั้ง 2 วิธีไม่แตกต่างกัน ตามภาพที่ 3 การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้ช้าวทัก ต่ำสุด 12.4 เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่าแกะระซึ่งให้ช้าวทัก 15.7 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ให้เปอร์เซ็นต์ช้าวทักเพิ่มขึ้น โดยเดียวให้ช้าวทัก 17.1 เปอร์เซ็นต์ และแกะระให้ช้าวทักมากกว่า ในระดับ 23.6 เปอร์เซ็นต์ การเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ทั้ง 2 วิธี ให้เปอร์เซ็นต์ ช้าวทักไม่แตกต่างกัน ประมาณ 29-30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก สำหรับคุณภาพการสีตามเปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ด ต้นช้าว ผลปรากฏว่า ที่อายุ 30 วันหลังออกดอกให้คุณภาพการสีระดับดีมาก (มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์) ส่วนที่อายุ 35-45 วันหลังออกดอกอยู่ในระดับคุณภาพการสีดี มีเปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวระหว่าง 40-50 เปอร์เซ็นต์ (ภาพที่ 3)

3.7 การสูญเสียรวมผลผลิตและคุณภาพ

จากผลผลิตสมบูรณ์ของช้าว (ตารางที่ 1) เมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก นวดด้วยเครื่อง และแปรสภาพในรูปของช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าว ต่อไป เปรียบเทียบกับผลผลิตช้าวเต็มเมล็ดต้นช้าวที่อายุและวิธีการเก็บเกี่ยว กำหนด (ตารางที่ 21 และ 22) ผลปรากฏว่าอายุเก็บเกี่ยวทำให้การสูญเสียรวมผลผลิตและคุณภาพเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยพันธุ์ กษ 7 เก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกันในระดับ 57 และ 61 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 23) หากว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 และ 30 วันหลังออกดอก ซึ่งมีการสูญเสียรวมเฉลี่ย 24.4 และ 14.5 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนช้าวพันธุ์สุนธรรมบุรี 90 มีการสูญเสียรวมเฉลี่ยที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ไม่แตกต่างกัน ในระดับ 44-46 เปอร์เซ็นต์ หากว่าการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ที่มีการสูญเสียรวมเฉลี่ยประมาณ 24 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 24) และการเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก มีการสูญเสียรวมเฉลี่ยต่ำสุด 7.8 เปอร์เซ็นต์

3.8 คุณภาพของเมล็ดทางกายภาพ

ขนาดของเมล็ด เนื่องจากวิธีการเก็บเกี่ยวทั้งด้วยเครื่องและแกะระ เป็นวิธีการตัดร่วงช้าวให้ขาดออกจากต้นช้าว เมื่อเมล็ดสูกแก่เต็มที่ ซึ่งเกิด

ภาพที่ 3 เปอร์เซ็นต์ร้าวหักและเปอร์เซ็นต์ร้าวเต็มเมล็ดต้นร้าวของร้าวผักรากสูตรบูรี 90 กีกับเก็บเกี่ยวด้วยเด็กและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกคลอก

ตารางที่ 23 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวมและการสูญเสียรวมเฉลี่ยผลผลิตและคุณภาพของ
ข้าวันพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกรชที่อายุ 30 35 40 และ 45
วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	การสูญเสียรวมที่อายุเก็บเกี่ยว (%)				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เคี้ยว	6.4 ง	20.6 ค	56.6 ก	59.1 ก	35.7 B
แกรช	22.6 ค	28.1 ช	57.3 ก	62.6 ก	42.6 A
ค่าเฉลี่ย	14.6 c	24.4 b	57.0 a	60.9 a	

$$C.V. = 17.89 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จาก การทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวม อักษรอังกฤษเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวมเฉลี่ย โดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษร อังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

ตารางที่ 24 เปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวมและการสูญเสียรวมเฉลี่ยผลผลิตและคุณภาพของข้าว พันธุ์สุพรรณหินวุ้น 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกรชที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	การสูญเสียรวมที่อายุเก็บเกี่ยว (%)				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เคี้ยว	3.5 ง	16.4 ค	44.0 ก	44.2 ก	27.0 B
แกรช	12.1 ค	30.9 ช	44.1 ก	47.5 ก	33.7 A
ค่าเฉลี่ย	7.8 c	23.7 b	44.0 a	45.9 a	

$$C.V. = 14.96 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จาก การทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวม อักษรอังกฤษเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวมเฉลี่ย โดยอักษรอังกฤษใหญ่เปรียบเทียบวิธีเก็บเกี่ยวและอักษร อังกฤษเล็กเปรียบเทียบอายุเก็บเกี่ยว

ผลการสร้างรวงและเมล็ดจังไม่มีผลต่อขนาดของเมล็ด สำหรับผลของอายุ การเก็บเกี่ยว ปรากฏว่า พันธุ์ กช 7 มีค่าเฉลี่ยของความยาว 7.38 กว้าง 2.24 และหนา 1.77 มิลลิเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 25) ส่วนข้าวพันธุ์ สุนธรรมบุรี 90 มีค่าเฉลี่ยของความยาว 7.35 กว้าง 2.27 และหนา 1.77 มิลลิเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 26) และการเก็บเกี่ยวที่อายุ 30-45 วันหลัง ออกรดออก มีการเปลี่ยนแปลงขนาดของเมล็ดไม่แน่นอนในพันธุ์ข้าวหั้ง 2 พันธุ์

ข้าวพันธุ์ กช 7 มีลักษณะห้องไข่เฉลี่ย 1.26 ไม่แตกต่างกันทุกอายุ เก็บเกี่ยว ซึ่งมีค่าห้องไข่ระดับปานกลาง ระหว่าง 1.15-1.33 (ตารางที่ 25) สำหรับข้าวสุนธรรมบุรี 90 ลักษณะห้องไข่มีค่าเฉลี่ย 0.66 (ตารางที่ 26) และ ไม่แตกต่างกันทุกอายุเก็บเกี่ยว มีค่าห้องไข่ระหว่าง 0.58-0.71 ซึ่งเป็น ห้องไข่ระดับน้อย

3.9 คุณภาพของเมล็ดพันธุ์

3.9.1 ความคงอกรมาตราฐาน เมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ กช 7 ที่เก็บ เก็บด้วยเครื่องและแกระ มีความคงอกรมาตราฐานไม่แตกต่างกัน โดยมีเปอร์เซ็นต์ ความคงอกรเฉลี่ยมากกว่า 96.06 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 27) แต่การเก็บเกี่ยว ที่อายุเพิ่มขึ้นมีเปอร์เซ็นต์ความคงอกรลดลง โดยที่อายุ 30 วันหลังออกรดออก มี เปอร์เซ็นต์ความคงอกรเฉลี่ย 98.50 เปอร์เซ็นต์ ลดลงเหลือ 93.62 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 45 วันหลังออกรดออก สำหรับเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์สุนธรรมบุรี 90 ที่การ เก็บเกี่ยว หั้ง 2 วิธี ทุกอายุ ให้เปอร์เซ็นต์ความคงอกรไม่แตกต่างกันระหว่าง 97 ถึง 99 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 28)

3.9.2 ความแข็งแรงโดยวิธีเร่งอายุ เมล็ดพันธุ์หลังการเร่ง อายุมีความคงอกรไม่แตกต่างกันจากการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระ แต่ลดลง ตามอายุที่เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 29) โดยที่เมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ กช 7 ที่อายุ 30 วันหลังออกรดออก มีเปอร์เซ็นต์ความคงอกรเฉลี่ยสูงสุดหลังการเร่งอายุ 97.12 เปอร์เซ็นต์ไม่แตกต่างกันที่อายุ 35 วันหลังออกรดออก ซึ่งให้เปอร์เซ็นต์ความคงอกรเฉลี่ย 96.50 เปอร์เซ็นต์ และการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 กับ 40 วันหลังออกรดออก ให้เปอร์เซ็นต์ความคงอกรเฉลี่ยหลังการเร่งอายุไม่แตกต่างกัน ที่อายุ 45 วัน หลังออกรดออก ให้เปอร์เซ็นต์ความคงอกรเฉลี่ย ลดลงเหลือ 92.62 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 25 ขนาดของเมล็ด และค่าท้องไช่ของข้าวพันธุ์ กษ 7 ที่อายุเก็บเกี่ยว 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

อายุเก็บเกี่ยว (วันหลังออกดอก)	ขนาดของเมล็ด (เซนติเมตร)			ค่าท้องไช่
	ยาว	กว้าง	หนา	
30	7.42	2.24	1.77	1.15
35	7.38	2.24	1.77	1.32
40	7.26	2.24	1.77	1.33
45	7.44	2.22	1.75	1.24
ค่าเฉลี่ย	7.38	2.24	1.77	1.26

ตารางที่ 26 ขนาดของเมล็ด และค่าท้องไช่ของข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่อายุเก็บเกี่ยว 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

อายุเก็บเกี่ยว (วัน)	ขนาดของเมล็ด (เซนติเมตร)			ค่าท้องไช่
	ยาว	กว้าง	หนา	
30	7.49	2.31	1.82	0.69
35	7.29	2.28	1.78	0.71
40	7.31	2.22	1.74	0.58
45	7.32	2.27	1.76	0.68
ค่าเฉลี่ย	7.35	2.27	1.77	0.66

ตารางที่ 27 เปอร์เซ็นต์ความอกรและเปอร์เซ็นต์ความอกรเฉลี่ยของเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วัน หลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ความอกรที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	98.75 ^ก	96.26 ^ข	96.00 ^ข	93.26 ^ค	96.06 ^{ns}
แกระ	98.25 ^ก	97.75 ^{กข}	96.00 ^ข	94.00 ^ค	96.50 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	98.50 ^า	97.00 ^บ	96.00 ^บ	93.62 ^ค	

$$C.V. = 1.27 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ความอกร อักษรอังกฤษเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ความอกรเฉลี่ย
กส ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 28 เปอร์เซ็นต์ความอกรและเปอร์เซ็นต์ความอกรเฉลี่ยของเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ สูตรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ความอกรที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	97.00	98.75	97.75	97.25	97.69 ^{ns}
แกระ	99.00	98.75	98.75	97.00	98.38 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	98.00 ^{ns}	98.75 ^{ns}	98.25 ^{ns}	97.12 ^{ns}	

$$C.V. = 1.58 \%$$

กส ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 29 เปอร์เซ็นต์ความคงและเบอร์เซ็นต์ความคงเฉลี่ยหลังการเร่งอายุของเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ กษ 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ความคงหลังการเร่งอายุที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	97.00 กษ	96.50 กษ	96.00 กษ	92.75 ค	96.56 ^{ns}
แกระ	97.25 ก	96.50 กษ	94.50 ชค	92.50 ค	95.19 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	97.12 a 96.50 ab 95.25 b 92.62 c				

$$C.V. = 1.68 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ความคง อักษรอังกฤษเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ความคงเฉลี่ย

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 30 เปอร์เซ็นต์ความคงและเบอร์เซ็นต์ความคงเฉลี่ยหลังการเร่งอายุของเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	เปอร์เซ็นต์ความคงหลังการเร่งอายุที่อายุเก็บเกี่ยว				ค่าเฉลี่ย
	30 วัน	35 วัน	40 วัน	45 วัน	
เครื่อง	96.25 กษ	98.00 ก	97.25 กษ	96.00 กษ	96.88 ^{ns}
แกระ	96.50 กษ	97.75 กษ	95.75 ช	95.75 ช	96.44 ^{ns}
ค่าเฉลี่ย	96.38 b 97.88 a 96.50 b 95.88 b				

$$C.V. = 1.28 \%$$

ค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT อักษรไทยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ความคง อักษรอังกฤษเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ความคงเฉลี่ย

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

เมล็ดพันธุ์หลังการเร่งอายุของพันธุ์สูนรรตนวี 90 ที่เก็บเกี่ยวด้วย เคียวและแกระ มีเปอร์เซ็นต์ความคงอยู่ไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างกันตามอายุ โดยที่อายุ 35 วันหลังออกดอก มีเปอร์เซ็นต์ความคงอยู่เฉลี่ย 97.88 เปอร์เซ็นต์ สูงกว่าที่อายุ 30 40 และ 45 วันหลังออกดอก ที่มีเปอร์เซ็นต์เฉลี่ย 96.38 96.50 และ 95.88 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 30)

3.9.3 ความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ โดยอัตราการเจริญเติบโต ของต้นกล้าในรูปน้ำหนักแห้งต่อตัน ความยาวยอดและรากหลังการเพาะ 7 วัน ปรากฏว่าเมล็ดพันธุ์ช้าว กช 7 ที่เก็บเกี่ยวด้วยเคียวและแกระที่อายุเดียวกัน มีน้ำหนักแห้งต่อตัน ความยาวยอดและรากต้นกล้าไม่แตกต่างกัน และลดลงที่ อายุ 45 วันหลังออกดอก (ตารางที่ 31) เมล็ดพันธุ์สูนรรตนวี 90 มีน้ำหนัก แห้งต่อตันของต้นกล้าลดลงเมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 45 วันหลังออกดอก ความยาว ยอดของต้นกล้าลดลงตามอายุแต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 32) สำหรับ เมล็ดพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวด้วยเคียวมีความยาวรากของต้นกล้าลดลง จาก 10.73- 11.72 เซนติเมตร เมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 30-35 วันหลังออกดอก เพลี้อ 8.50- 9.57 เซนติเมตร ที่อายุ 40-45 วันหลังออกดอก ส่วนเมล็ดพันธุ์ที่เก็บเกี่ยว ด้วยแกระทุกอายุมีความยาวรากของต้นกล้าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 น้ำหนักแห้ง ความช่วยเหลือและรากของต้นกล้าข้าวพันธุ์ กข 7 จากเมล็ดพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	อายุเก็บเกี่ยว (วันหลังออกดอก)	น้ำหนักแห้ง (มิลลิกรัม/ต้น)	ความช่วยเหลือ (เซนติเมตร/ต้น)	ความช่วยเหลือ (เซนติเมตร/ต้น)
เครื่อง	30	4.62 ab	6.32 abc	10.73 ab
	35	5.21 a	6.71 ab	11.72 a
	40	4.81 ab	5.98 bc	9.57 bc
	45	4.23 b	5.68 c	8.50 c
แกะ	30	4.84 ab	6.16 abc	10.63 ab
	35	5.15 a	6.82 a	11.04 ab
	40	4.82 ab	6.43 abc	11.49 ab
	45	4.32 b	5.99 bc	10.16 abc
C.V. =		8.33 %	7.39 %	12.06 %

ในคอลัมน์เดียวกันค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT

ตารางที่ 32 น้ำหนักแห้ง ความช่วยเหลือและรากของต้นกล้าข้าวพันธุ์สูตร番號 90 จากเมล็ดพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกะระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก

วิธีเก็บเกี่ยว	อายุเก็บเกี่ยว (วันหลังออกดอก)	น้ำหนักแห้ง (มิลลิกรัม/ต้น)	ความช่วยเหลือ (เซนติเมตร/ต้น)	ความช่วยเหลือ (เซนติเมตร/ต้น)
เครื่อง	30	5.68 a	5.58 ^{ns}	14.55 a
	35	5.66 a	5.42 ^{ns}	13.66 ab
	40	5.11 a	4.80 ^{ns}	12.00 b
	45	4.10 b	4.98 ^{ns}	10.07 c
แกะ	30	5.64 a	5.39 ^{ns}	13.38 ab
	35	5.17 a	5.43 ^{ns}	13.20 ab
	40	5.37 a	5.78 ^{ns}	13.55 ab
	45	4.23 b	4.91 ^{ns}	13.30 ab
C.V. =		8.14 %	11.12 %	10.01 %

ในคอลัมน์เดียวกันค่าที่ตามด้วยอักษรเดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบแบบ DMRT
กร ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

วิจารณ์

1. ผลผลิตและองค์ประกอบของผลผลิต

ข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 มีผลผลิตสมบูรณ์ 637.6 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่า พันธุ์ กช 7 ซึ่งมี 500.6 กิโลกรัมต่อไร่ ทั้งนี้เนื่องจากมีจำนวนเมล็ดต่อร่วงมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี (2534) ข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 หรือ SPRLR82216-16-1-3 เป็นสายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง จากการทดลองเบรียบผลผลิตระหว่างสถานีในปี 2529 และ 2530 พันธุ์สุพรรณบุรี 90 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 676 และ 618 กิโลกรัมต่อไร่ ในขณะที่พันธุ์ กช 7 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 505 และ 609 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ การเก็บเกี่ยวข้าวที่อายุ 30-45 วันหลังออกดอกได้เมล็ดที่มีความชื้นแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ พันธุ์ กช 7 มีความชื้น 20.6-18.30 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 30-35 วันหลังออกดอก และเหลือ 15.50-14.10 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 40-45 วันหลังออกดอก (ตารางที่ 2) ทำนองเดียวกันกับพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ที่อายุ 30-35 วันหลังออกดอก เมล็ดมีความชื้น 21.10-19.60 เปอร์เซ็นต์ และลดลงเหลือ 16.10-15.40 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 40-45 วันหลังออกดอก

การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง ให้ผลผลิตสูงกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยกรวย ทั้งนี้เพราะการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องเป็นการเกี่ยวตัดทั้งต้นข้าว 1-2 นุ่ต ขณะที่การเก็บเกี่ยวด้วยกรวย ต้องเก็บทีละร่วงและรวมอยู่ในมือจนกว่าจะเต็มกำมือซึ่งต้องมีการโยกไปมาตลอดเวลา ทำให้เมล็ดร่วงไปมากกว่า (สุรเวทย์ กฤษณะเศรษฐี, 2535 : ประพ拉斯 วีรแพทย์, 2521) ซึ่งทำให้มีเมล็ดต่อร่วงลดลงมากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง (ตารางที่ 7 และ 8)

ผลผลิตข้าวลดลงตามอายุการเก็บเกี่ยวที่เพิ่มขึ้นจากอายุ 30-40 วันหลังออกดอก ซึ่งเกิดจากจำนวนร่วงต่อน้ำที่ลดลงจากการหักล้มหรือถูกทำลายไปจากสาเหตุปัจจัยอื่น ได้แก่ หนูและผู้เก็บเกี่ยว (ตารางที่ 5 และ 6) และการร่วงของเมล็ดที่ทำให้เหลือเมล็ดต่อร่วงลดลง (ตารางที่ 7 และ 8) โดยเฉพาะ

ที่อายุ 40 วันหลังออกดอกอักษันไป เมล็ดตีต่อรวงลดลงค่อนข้างมาก เนื่องจาก เป็นช่วงที่เมล็ดมีความชื้นลดลงเหลือในระดับต่ำกว่า 16 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจาก รายงานของนักวิชาการหลายท่านกล่าวว่า ระดับความชื้นของเมล็ดที่เหมาะสม กับการเก็บเกี่ยวช้าวอยู่ ประมาณ 20-24 เปอร์เซ็นต์ (Chandler, 1979 ; Mahadevappa, *et al.* 1969, Ranganath, *et al.* 1970, Govinda swamy, 1968 อ้างใน FAO, 1983) และหากเก็บเกี่ยวที่ความชื้นต่ำกว่าระดับ ดังกล่าว ทำให้ผลผลิตลดลง เช่น พันธุ์ IR 8 ที่เก็บเกี่ยวที่ความชื้นของเมล็ด 15 เปอร์เซ็นต์ ทำให้ผลผลิตลดลง 20 เปอร์เซ็นต์ (Chandler, 1979)

2. การสูญเสียผลผลิต

การสูญเสียผลผลิต มีการสูญเสียเริ่มตั้งแต่ ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก เมื่อเปรียบเทียบจากผลผลิตสมบูรณ์ และเพิ่มมากขึ้นเมื่ออายุเก็บเกี่ยวมากขึ้น ตามลำดับ มีความแตกต่างกันระหว่างการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องและแกระ การสูญเสียจากการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องน้อยกว่าแกระ และปรากฏว่าการเก็บเกี่ยว ด้วยเครื่องสูญเสียน้อยกว่าแกระในช่วงอายุ 30-35 วันหลังออกดอก แต่ในช่วง อายุ 40-45 วันหลังออกดอก หั้ง 2 วิธี มีการสูญเสียใกล้กันไม่แตกต่างกันทาง สถิติ โดยเฉพาะในช้าวพันธุ์ กษ 7 (ตารางที่ 11) ซึ่งคล้ายกับการรายงาน ของ Djojomartono, *et al.* 1979. การเก็บเกี่ยวที่อายุ 40 และ 45 วันหลังออกดอก ช้าวพันธุ์ กษ 7 มีการสูญเสียผลผลิตมากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่พันธุ์สุพรรณบุรี 90 มีประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 11 และ 12) ซึ่งเป็นผลเนื่องจากการลดลงของจำนวนรวงต่อตารางเมตร (ตารางที่ 5 และ 6) และจำนวนเมล็ดตีต่อรวง (ตารางที่ 7 และ 8) สาเหตุมาจากการในช่วง การเก็บเกี่ยวมีสภาพภูมิอากาศแห้งแล้งและอุณหภูมิค่อนข้างสูง การเก็บเกี่ยว ที่อายุมากขึ้นทำให้ต้นช้าวแห้ง มีการหักและล้มมากขึ้น ซึ่งการเก็บเกี่ยวหั้งด้วย เครื่องและแกระเป็นวิธีที่ต้องใช้แรงงานคน รวงช้าวที่หักหรือต้นช้าวที่ล้มมีความ ยุ่งยากในการเก็บเกี่ยว โดยเฉพาะการเก็บเกี่ยวด้วยแกระที่เก็บตัดรวงช้าวที่ ลอะรวง และรวงช้าวที่ล้มอาจถูกผู้เก็บเหยียบเข้าและไม่ให้ความสนใจที่จะเก็บทำ ให้จำนวนรวงลดลง และการเก็บที่เมล็ดช้าวแห้งในสภาพแปลงนาความชื้นเมล็ด ต่ำ (ตารางที่ 2) เป็นเหตุให้เมล็ดมีการร่วงหล่นจากรวงมากขึ้น หั้งนี้ย่อมชัน

อยู่กับผนังซึ่งหัวด้วยว่ามีลักษณะทางพันธุกรรมที่เมล็ดร่วงง่ายหรือยาก ผนังซึ่งหัว กช 7 เป็นผนังซึ่งหัวที่เมล็ดร่วงหล่นง่าย (มนูญ เอนกชัย, 2530) ทำให้การลดลงของจำนวนเมล็ดต่อรองมากยิ่งขึ้นอีก ส่งผลให้การสูญเสียผลผลิตมากขึ้น เนื่องจากปริมาณการสูญเสียผลผลิตตามอายุเก็บเกี่ยวของผนังซึ่ง กช 7 ที่มีการสูญเสียที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก คือ 14.4 21.4 36.2 และ 36.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 11) ส่วนผนังซึ่งบรรพบุรี 90 มีการสูญเสีย 7.7 14.2 21.7 และ 24.1 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 12) เป็นอัตราการสูญเสียค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับการทดลองอื่น เนื่องจากวิธีการทำการสูญเสียต่างกัน เช่น ประสูติ สิทธิสรวงและคณะ (2526) ทำการสูญเสียจากเมล็ดที่ร่วงหล่นที่แต่ละอายุการเก็บเกี่ยวโดยใช้ภาชนะรองรับในพื้นที่เก็บเกี่ยว

3. คุณภาพการสืส

วิธีการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง刈ราชไม่มีผลต่อเปอร์เซ็นต์หัวสาร ทั้งการนวดด้วยมือและเครื่อง ส่วนอายุการเก็บเกี่ยวที่มากขึ้นทำให้เปอร์เซ็นต์หัวสารลดลงเล็กน้อยเฉพาะผนังซึ่ง กช 7 ที่อายุเก็บเกี่ยว 45 วันหลังออกดอก วิธีการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง刈ราช มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์หัวเต็มเมล็ดตันหัวลดลงแต่อายุการเก็บเกี่ยวที่เพิ่มขึ้นทำให้หัวเต็มเมล็ดตันหัวลดลงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเมื่อนวดด้วยเครื่องนวด ซึ่งเป็นวิธีการนวดที่นิยมปฏิบัติในปัจจุบัน การลดลงจากการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง刈ราชนั้นอาจเกิดจากอัตราการลดความชื้น เนื่องจากการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง刈ราชมีส่วนของใบหัวและตันหัวปะปนอยู่กับร่องหัว และตากโดยวางร่องแนวนอนกับพื้น ส่วนการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง刈ราชเก็บเฉพาะร่องและมัดก้า (จำนวน 1 ก้า ประมาณหน้าหันก 1-1.5 กิโลกรัม) และตากโดยให้ส่วนคงร่องลงสู่พื้นดินปลายร่องด้านที่มีเมล็ดอยู่ด้านบน ทำให้เมล็ดที่อยู่รอบนอกได้รับแฉดโดยตรง มีอัตราการลดความชื้นที่รวดเร็วกว่า เป็นสาเหตุทำให้เกิดการแตกร้าวได้มากกว่าและส่งผลให้ได้หัวเต็มเมล็ดตันหัว ต่ำกว่า การเก็บเกี่ยวด้วยเครื่อง刈ราช ส่วนการลดลงของหัวเต็มเมล็ดตันหัวที่อายุเก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้น อาจเกิดจากความชื้นในเมล็ด ซึ่งมีอัตราการลดของเปอร์เซ็นต์หัวเต็มเมล็ดตันหัวลงค่อนข้างมากที่อายุ 40 วันขึ้นไป ซึ่งเป็นระยะที่เมล็ดมีความชื้นลดลงอย่างมากและมีผลมากขึ้นเมื่อนวดด้วยเครื่อง อีกประการหนึ่ง

การเก็บเกี่ยวที่อายุมากขึ้น ทำให้เมล็ดข้าวต้องตากแดดในส่วนแปลงนายรา
นาน เมล็ดข้าวอาจแห้งแลบเปียกกลับกันในเวลากลางวันและกลางคืน
เมล็ดข้าวอาจเกิดแตกร้าวได้ ทำให้คุณภาพการสีลดลง (Khuhro และคณะ,
1981; Kunze and Prasad, 1978)

4. การสูญเสียคุณภาพของเมล็ด

การสูญเสียคุณภาพการสีของเมล็ด ซึ่งชี้วัดโดยการทำเปอร์เซ็นต์ระหว่าง¹
ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวและข้าวหักที่รวมกันเป็นปริมาณข้าวสารทั้งหมด การ
เก็บเกี่ยวด้วยเดียวสามารถลดปริมาณการสูญเสียคุณภาพการสี ได้ถ้าว่าการ
เก็บเกี่ยวด้วยแทรกรา (ตารางที่ 15 และ 16) มีเปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ด
ตันข้าวมากกว่า โดยเฉพาะการเก็บเกี่ยวที่อายุมากขึ้น ปรากฏว่า การ
เก็บเกี่ยวที่อายุ 40 วันหลังออกดอก การสูญเสียคุณภาพการสีมีมากขึ้น ให้
เปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวลดลงจากการเก็บเกี่ยวข้าวที่อายุ 30 วันหลัง
ออกดอก มีเปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวในระดับ 45-50 เปอร์เซ็นต์ และ
มีเปอร์เซ็นต์ข้าวเต้มเมล็ดตันข้าวลดต่ำกว่า 40 เปอร์เซ็นต์ จากการเก็บเกี่ยว
ที่อายุ 46 วันหลังออกดอก ลดลงจากที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ประมาณ 27
เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการลดความชื้นด้วยการตากแดดหลัง
การเก็บเกี่ยวด้วยแทรกรา ทำให้เมล็ดข้าวแห้งสม่ำเสมอและความชื้นขณะเก็บเกี่ยว
ที่ลดลงเหลือ 15-14 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งคล้ายกับรายงานของ เครือวัลย์ (2525)
และ Chandler (1979) การเก็บเกี่ยวและนวดด้วยเครื่องมีการสูญเสีย²
คุณภาพการสีมีมากกว่าการแยกเมล็ดออกจากรวงด้วยมือ ทำให้ได้ข้าวเต้มเมล็ด
ตันข้าวลดลงทั้งนี้เนื่องจากการนวดด้วยเครื่อง ซึ่งมีความรุนแรงในการแยกเมล็ด
ข้าวจากรวงมากกว่านวดด้วยมือ

การสูญเสียคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ วิธีการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องมีการสูญเสีย²
แทรกรา ทั้ง 2 วิธีไม่มีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ แต่การเก็บเกี่ยวที่อายุมากขึ้น
ทำให้เมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพลงบ้างเล็กน้อย โดยเฉพาะที่อายุ 45 วันหลังออก
ดอก ข้าวพันธุ์ กช 7 และสุนธรรมบุรี 90 ทั้งในด้านเปอร์เซ็นต์ความคงอก
(ตารางที่ 27 และ 28) และความแห้งแรง ได้แก่ เปอร์เซ็นต์ความคงอกหลัง
การเร่งอุ่น (ตารางที่ 29 และ 30) และอัตราการเจริญเติบโตของต้นกล้า

(ตารางที่ 31 และ 32) ลดลง อาจเนื่องมาจากการภัยมีอุณหภูมิและความชื้นสัมพันธ์ของอากาศค่อนข้างสูง (ตารางผนวกที่ 1) มีผลกระทบโดยตรงต่อการเสื่อมคุณภาพของเมล็ดพันธุ์หลังการสูกแก่ แต่ยังไม่ได้เก็บเกี่ยวส่วนการเร่งอายุทำให้เมล็ดพันธุ์มีความคงอกรดลงไม่นานักเป็นเพราะอุณหภูมิและเวลาการเร่งอายุที่ใช้ เป็นข้อมูลเบื้องต้นยังไม่ได้มีการศึกษาที่กำหนดเป็นวิธีการมาตรฐาน

5. การสูญเสียรวมผลผลิตและคุณภาพ

จากผลผลิตสมบูรณ์ของข้าว กษ 7 และสุพรรณบุรี 90 ที่ให้ผลผลิต 500.6 และ 637.5 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 1) ซึ่งต่ำกว่าลักษณะประจำพันธุ์ เมื่อคิดเป็นปริมาณผลผลิตของข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ประมาณ 279 และ 358 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ แต่จากการเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก พันธุ์ข้าว กษ 7 ให้ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวเฉลี่ย ประมาณ 240 211 120 และ 109 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 21) เป็นการสูญเสียรวมผลผลิตและคุณภาพ ตั้งแต่ 14.5 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก เพิ่มขึ้นเป็น 57.0 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 40 วันหลังออกดอก (ตารางที่ 23) ส่วนพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ให้ผลผลิตข้าวเต็มเมล็ดตันข้าว 330 274 200 และ 193 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 22) ซึ่งคิดเป็นการสูญเสียรวม ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ประมาณ 8.24 เปอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้นมากกว่า 44 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 40 วันหลังออกดอก (ตารางที่ 24) และปรากฏว่า ที่อายุเก็บเกี่ยวมากกว่า 40 วันหลังออกดอก ทำให้มีการสูญเสียรวมมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ในข้าวพันธุ์ กษ 7 และมากกว่า 44 เปอร์เซ็นต์ในข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 90 ทั้งนี้เนื่องมาจากการเก็บเกี่ยวที่อายุมากขึ้นมีผลทำให้ผลผลิตลดลงตามอายุเก็บเกี่ยวที่เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 3 และ 4) และเมื่อนำผลผลิตข้าวที่ได้ตามอายุเก็บเกี่ยว ไปผ่านกระบวนการสีให้เป็นข้าวสาร ทำให้ได้เปอร์เซ็นต์ข้าวเต็มเมล็ดตันข้าวลดลงตามอายุเก็บเกี่ยวที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย (ภาพที่ 2 และ 3) จึงทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียรวมผลผลิตและคุณภาพยังเพิ่มสูงขึ้น เมื่ออายุการเก็บเกี่ยวต้องล่าช้าออกไป และเก็บเกี่ยวข้าวที่อายุ 40 วันหลังออกดอกขึ้นไปยังมีความชื้นต่ำเกินไป สำหรับการเก็บเกี่ยวข้าวที่มีความชื้นเมล็ดเหมาะสมกับ

การเก็บเกี่ยวที่ประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ (เครือวัลย์ อัตตะวิริยะสุขและคณะ,
2525 ; Berrio and Cuevas-Perez, 1989 ; Chandler, 1979 ;
Morse, et al., 1967)

อายุการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมของข้าวหั่ง 2 พันธุ์ที่ให้ผลผลิตและคุณภาพสูงสุด คือ ที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ซึ่งมีความชื้นเมล็ด ประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ ยังทำให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพดีอีกด้วย และการเก็บเกี่ยวด้วยเดียวให้ผลผลิตและคุณภาพการสืบก่อว่าการเก็บเกี่ยวด้วยกรรช

บทที่ ๕

สรุป

จากการทดลองเก็บเกี่ยวข้าวด้วยเดียวและแกระที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอก โดยใช้ข้าวพันธุ์ กช. 7 และสูตรรับบุรี 90 สรุปผลได้ดังนี้

1. การเก็บเกี่ยวข้าวที่อายุ 30 35 40 และ 45 วันหลังออกดอกได้เมล็ดข้าวที่มีความชั้นลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น คือ ในช่วง 20-21 18-19 15-16 และ 14-15 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

2. ข้าวพันธุ์สูตรรับบุรี 90 ให้ผลผลิตสมบูรณ์ 637.5 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าข้าวพันธุ์ กช. 7 ที่ให้ผลผลิตสมบูรณ์ 500.6 กิโลกรัมต่อไร่ การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวให้ผลผลิตมากกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกระ ทุกอายุการเก็บเกี่ยว โดยการเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้ผลผลิตสูงสุด ในข้าวทั้ง 2 พันธุ์ และลดต่ำลงเมื่ออายุเก็บเกี่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะการเก็บเกี่ยวที่อายุมากกว่า 40 วันหลังออกดอก ทำให้ผลผลิตลดลงอย่างมาก เนื่องจากอัตราการลดลงของความชื้นของเมล็ด ในสภาพอากาศแห้งแล้งและอุณหภูมิสูงทำให้เกิดการหักล้มและการร่วงของเมล็ดมากขึ้น

3. การเก็บเกี่ยวด้วยเดียว มีการสูญเสียผลผลิตน้อยกว่าการเก็บเกี่ยวด้วยแกระ โดยการเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอกมีการสูญเสียต่ำสุด คือ 6.3 และ 3.3 เปอร์เซ็นต์ ในพันธุ์ กช. 7 และสูตรรับบุรี 90 ตามลำดับ และการเก็บเกี่ยวที่อายุมากขึ้นที่อายุมากกว่า 40 วันหลังออกดอกทำให้สูญเสียผลผลิตได้มากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

4. การเก็บเกี่ยวด้วยเดียวให้คุณภาพการลีดโดยได้เปอร์เซ็นต์ข้าว

เต็มเมล็ดตันช้าวสูงกว่าเล็กน้อยกับการเก็บเกี่ยวด้วยแกระ การเก็บเกี่ยวที่อายุ 30 วันหลังออกดอก ให้คุณภาพการสีดีที่สุด ได้เปอร์เซ็นต์ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าว ประมาณ 55 เปอร์เซ็นต์ รองลงมากการเก็บเกี่ยวที่อายุ 35 วันหลังออกดอก ให้คุณภาพการสีดีได้ช้าวเต็มเมล็ดตันช้าว ประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ และที่อายุ 40 วันหลังออกดอกขึ้นไปให้คุณภาพการสีลดลงอย่างมาก โดยเหลือช้าวเต็มเมล็ดตันช้าว ประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่า เป็นผลมาจากการซึ่งของเมล็ดลดลงเหลือ ประมาณ 14-16 เปอร์เซ็นต์

5. วิธีการเก็บเกี่ยว มีผลต่อคุณภาพของเมล็ดพันธุ์น้อยมาก แต่การเก็บเกี่ยวที่อายุมากขึ้น ทำให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพทึบความงอกและความแข็งแรงลดลงตามลำดับ โดยเฉพาะในพันธุ์ กษ. 7

6. การเก็บเกี่ยวช้าวพันธุ์ กษ. 7 และสุพรรณบุรี 90 ควรเก็บเกี่ยวที่อายุสูงแก่ หรืออายุประมาณ 30 วันหลังออกดอก หรือที่ความซึ่งของเมล็ดประมาณ 20-21 เปอร์เซ็นต์ รวมทั้งได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพสูง การซลองการเก็บเกี่ยวหรือการเก็บเกี่ยวที่อายุมากขึ้น ทำให้มีการสูญเสียมากขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพของเมล็ดช้าวและเมล็ดพันธุ์ช้าว โดยเฉพาะที่อายุมากกว่า 35 วันหลังออกดอกขึ้นไปหรือความซึ่งของเมล็ดต่ำกว่า 18 เปอร์เซ็นต์

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2524. กำหนดมาตรฐาน คุณภาพและวิธีการเก็บรักษาพันธุ์นิชคุบคุม. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 98 ตอนที่ 57.

กิติยา กิจควรดี. 2537. การดูแลรักษาข้าวก่อนและหลังเก็บเกี่ยว. เอกสารประกอบการบรรยายการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การพัฒนาปลูกข้าวในภาคใต้สั่ง时节 ณ. สถานีทดลองข้าวกระน้ำ จังหวัดกรุงปัตตานี 26 มีนาคม 2537.

กิติยา กิจควรดี, ไพบูลย์ อุไรรงค์, ยุวดา เกิดโภมุติ, ศรีศักดิ์ ฐานี และ กัมปนาท มุกตี. 2535. การสูญเสียปริมาณและคุณภาพข้าวเมื่อใช้เครื่องเก็บข้าวตัดชิ้นผลิตในประเทศไทย. รายงานการประชุมทางวิชาการศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี ณ. อาคารเอนกประสงค์ ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี 19-20 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 272-281.

เครือวัลย์ อัตตะวิริยะสุข. 2536. คุณภาพเมล็ดข้าวทางกายภาพและการแปรสภาพเมล็ด. เอกสารประกอบการบรรยาย การฝึกอบรมหลักสูตร วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว ณ. ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง 20-23 กรกฎาคม 2536, หน้า 1-53.

เครือวัลย์ อัตตะวิริยะสุข, ศรีสุดา อนุสรณ์นานิช, สุภาพ สุนทรนันท์, ศิริวรรณ ตั้งวิสุทธิจิต, อ้วม คงชู และ ทรงชัย เช่งวา. 2527. ผลของการนวดและการตากวิธีต่าง ๆ ต่อคุณภาพการสีและความมีชีวิตของข้าวพันธุ์ดี. รายงานการค้นคว้าวิจัย ปี 2527 ข้าวและขัญพืช เมืองหนอง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, หน้า 477.

เครือวัลย์ อัตตะวิริยะสุข, สุภวัตร ทินยรักษ์, บุญลักษณ์ ศรีทันนท์, ศรีสุดา อนุสรณ์พานิช, มัลลิกา แสงเนตร, ศิริวัฒน์ อาจสาลี และ ศิริวรรณ ตั้งวิสุทธิจิต. 2525. อิทธิผลของความชั้นและเก็บเกี่ยวต่อคุณภาพการสืบทอดช้าวพันธุ์ดี. รายงานผลการทดลองวิจัย ปี 2525 สถาบันวิจัยช้าว กรมวิชาการเกษตร, หน้า 96.

ประพาน วีรเทพย์. 2521. ความรู้เรื่องช้าว. กรุงเทพฯ : บริษัทโกรนิมฟ์ ไทยวัฒนาภานิชจำกัด.

ประสูติ ลิทธิสรวง, อุดม สีมาบรรพ์, สุภวัตร ทินยรักษ์, เครือวัลย์ อัตตะวิริยะสุข, กิตยา กิจควรดี, ไฟทุรย์ อุไรรงค์, สมារถ์ ศุภศิลป์, สุพัตรา สุวรรณชาดา, สุรพล ใจดี, ลัตต์ไชย ศิรินุพงษ์ และ อรพรรณ ริเริ่มสุนทร. 2526. ความสูญเสียภายหลังการผลิต ในสถานีทดลอง. เอกสารกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สมัชชาวิชาการ สังคมศาสตร์เพื่อการวิจัยประจำปี 2525 สถาบันวิจัยสังคมจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย หน้า 10-4-1 ถึง 10-4-36.

ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาการผลิต. 2534. ข้อมูลช้าวภาคใต้. สำนักส่งเสริม การเกษตรภาคใต้ กรมส่งเสริมการเกษตร.

มนูญ เอนกชัย. 2530. พันธุ์ช้าวพันธุ์ส่งเสริมให้ปลูกในภาคใต้. เอกสาร วิชาการประกอบการบรรยายในการสัมนาเชิงปฏิบัติการนักวิชาการ เกษตรกลุ่มช้าวและพืชไร่ภาคใต้ ณ.ห้องประชุมองค์การบริหารส่วน จังหวัดปัตตานี 16-17 มิถุนายน 2530.

วัลลภ สันติประชา. 2535. ติดต่อส่วนตัว

วัลลภ สันติประชา. 2531 ก. เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. สงขลา : ภาควิชา พืชศาสตร์ คณะทัศนยາกรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.

วัลลภ สันติประชา. 2531 ช. บทปฎิบัติการ เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. สงชลา :
ภาควิชาฟืชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสังชลา
นครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.

ศูนย์วิจัยข้าวป่าทุ่มธานี. 2536 ก. คุณภาพเมล็ดข้าวพันธุ์โคชี อีกาว เมื่อ
เก็บเกี่ยวอายุต่าง ๆ . รายงานผลการวิจัยประจำปี 2536. ในผล
การดำเนินงานกลุ่มข้าวและถั่วน้ำเมืองหนองนา สถาบันวิจัยข้าว กรม
วิชาการเกษตร, หน้า B77-78.

ศูนย์วิจัยข้าวป่าทุ่มธานี. 2536 ช. ความสัมพันธ์ของระยะเวลาหลังการผสม
เกสรกับความสามารถในการออกและระยะผิดตัวของข้าวชนิดต่าง ๆ .
รายงานผลการวิจัยประจำปี 2536. ผลการดำเนินงานกลุ่มข้าวและ
ถั่วน้ำเมืองหนองนา สถาบันวิจัยข้าว กรมวิชาการเกษตร, หน้า B84-85.

ศูนย์วิจัยข้าวป่าทุ่มธานี. 2534. พันธุ์ข้าวเจ้าสุนธรรมบุรี 90 (SPRLR82216-
26-1-3). การปรับชุมทางวิชาการศูนย์วิจัยข้าวป่าทุ่มธานี ณ.ห้อง
ประชุมกรรมวิชาการเขตฯ ตึกกสิกรรม 20-21 กุมภาพันธ์ 2534,
หน้า 43.

ศูนย์วิจัยข้าวแพร. 2536. ผลการสูกแก่ของเมล็ดและอายุเก็บเกี่ยวต่อคุณภาพ
ข้าวนาสามatic. รายงานผลการวิจัยประจำปี 2536. ผลการดำเนิน
งานกลุ่มข้าวและถั่วน้ำเมืองหนองนา สถาบันวิจัยข้าว กรมวิชาการเกษตร,
หน้า E15.

ศูนย์สถิติการเกษตร. 2535. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี 2534/35.
เอกสารสถิติการเกษตร เลขที่ 411 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ.

สถาบันวิจัยข้าว. 2531. คู่มือการเก็บข้อมูลพันธุ์ข้าว. กรุงเทพฯ : กรม
วิชาการเกษตร.

สมพร คำยศ. 2532. อิทธิพลของวันปลูกที่มีต่อผลผลิตและคุณภาพเมล็ดของข้าวหอมในภาคใต้. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุเทพ ล้มทองกุล. 2531. ข้าวพันธุ์ดีและการผลิตเมล็ดพันธุ์. การปรับปรุงคุณภาพข้าว. เอกสารประกอบการอบรมผู้ประกอบธุรกิจโรงสี ณ. ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี สถาบันวิจัยข้าว กรมวิชาการเกษตร, หน้า 1-13.

สุรเวทย์ กฤหะเศรณี. 2535. การวิวัฒนาการเครื่องเกี่ยววนดและนวดข้าวในประเทศไทย. รายงานการประชุมทางวิชาการ ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี 19-20 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 170-174.

Akbar, M and A.R. Saleemi. 1981. Post harvest rice processing in Pakistan. Presented at 2nd National Seminar on Rice Research & Production. Islamabud, May 1981.

Angladette, A. 1962. Rice drying principles and techniques. Food and Agriculture Organization of the United Nations, Land and Water Development Division. Informal Working Bulletin 23.

AOSA(Association of Official Seed Analysts). 1981. Rules for testing seeds. J of Seed Technol. 65 : 1-126.

AOSA(Association of Official Seed Analysts). 1983. Seed Vigor Testing Handbook. AOSA Handbook on Seed Testing Contrib. No. 32.

Berrio, L.E. and F.E. Cuevas-Perez. 1989. Cultivar differences in milling yields under delayed harvesting of rice. *Crop Sci.* 29 : 1510-1512.

Calderwood, D.L., C.N. Bollich and J.E. Scott. 1980. Field of rough rice : Effect on grain yield and energy saved. *Agron. J.* 72 : 649-653.

Chandler, R.F. 1979. Problem of postharvest technology. *Rice in the Tropics : A Guide to the Development of National Programs*, pp.65-67.

Chang, T.T. and E.A. Bardenas. 1965. The morphology and varietal characteristics of the rice plant. *Tech. Bull. 4. Int. Rice Res. Inst.*, Los Banos.

Chang, T.T. 1964. Present Knowledge of Rice Genetics and Cytogenetics. *Int. Rice Res. Inst.*, Los Banos.

Chaudry, M.A. 1980. Aggregate post harvest food grain losses in Pakistan. Vol. VI. Dept. of Agri. Economics, Uni. of Agri., Faisalabad.

De Datta, S.K. 1981. Morphology, growth and development of the rice plant. *Principles and Practices of Rice Production*. Int. Rice Res. Inst., Los Banos, pp. 146-172

De Padua, D. 1970. Basic principles in grain drying and milling. Rice Production Manual. University of the Philippines College of Agriculture in Cooperation with the International Rice Research Institute. Los Banos, pp. 247-260.

Djojomartono, M., K. Abdulla and R. Syarief ST.1979. In field post rice production losses on farm in West Java. Proceedings of the workshop on grain post-harvest technology. National Logistic Agency and the Department of Agriculture, Indonesia and Southeast Asia Cooperative Post-harvest Research and Development. Los Banos, pp. 92-109.

Dillday, R.H. 1989. Milling quality of rice : Cylinder speed V.S. Grain moisture content at harvest. Crop Sci. 29 : 1532-1535.

Eikichi, I. 1954. Rice crop in its rotations in subtropical zone. Tokyo : Bunshodo Printing Co..

FAO(Food and Agriculture Organization). 1968. Pilot study of paddy losses in Thailand during harvesting, drying, and threshing. IRC/AE/WP 29. FAO, Rome.

FAO(Food and Agriculture Organization). 1983. Post-harvest losses in quality of food grains. Food and Agriculture Organization of the Nation, Rome.

Ghose, R.L.M., M.B. Ghate and V. Subrahmanyam. 1960. Rice in India. Indian Council of Agriculture Research, New Delhi.

Grist, D.H. 1955. Rice. Longmans, Green and Co., London.

Jilani, G. 1985. Quality improvement in basmati rice in aging process. Regional field workshop on rice grading, inspection and analysis. Lahore and Karachi, Pakistan, 11-18 March 1985, pp. 198-211.

Khuhro, G.A., I.M. Bhatti and M.H. Baloch. 1981. Field drying of paddy and its effects on milling quality. Paper presented at National Seminar on Rice Research & Production. Islamabad, May 1981.

Kunze, O.R. and S. Prasad. 1978. Grain fissuring potentials in harvesting and drying of rice. Trans. ASAE 21 : 361-366.

Morse, M.D., J.H. Lindt, F.A. Oelke, M.D. Brandon and R.F. Curley. 1967. The effect of grain moisture at time of harvest on yield and milling quality of rice. Rice J. 70 : 16-20.

Nakatat, S. 1972. Heritability estimates concerning some physical characteristics of the rice grain. M.S. Thesis. Kasetsart University, Bangkok.

Nangju, D. and S.K. De Datta. 1970. Effect of time of harvest and nitrogen level on yield and grain breakage in transplant rice. Agron. J. 62 : 468-474.

NAS(National Academy of Sciences). 1978. Post harvest food losses in developing countries. National Academy of Sciences, Washington D.C..

Ren-yong, C., Z. Gen-zhang and W. Shan-yang. 1990. Loss assessments and factor finding analysis of grain post-production systems in China. Proceeding of the Thirteenth Asean Seminar on Grain Postharvest Technology. Brunei Darussalam 4-7 September 1990, pp. 370-379.

Seetanun, W. 1971. Milling and seed quality and protein content of rice as effected by times of harvest and nitrogen application. M.S. Thesis, University of the Philippines at Los Banos, Laguna.

Tahir, A. 1985. Post harvest losses to rice in Tehsil Daska District Sialkot. M.Sc. Thesis. Uni.Of Agri. Faisalabad.

Tanaka, A. 1972. The relative importance of the source and the sink as the yield limiting factors of rice. ASPAC. Food and Fertilizer Technology Center. Technical Bulletin 6.

Umar, K.B. and I. Mohammad. 1985. Post-harvest Rice Losses. Rice Grading, Inspection and Analysis. Regional field workshop on rice grading, inspection and analysis. Lahore and Karachi, Pakistan, 11-18 March 1985, pp. 212-217

Vergara, B.S. and T.T. Chang. 1976. The flowering response of the rice plant to photoperiod. A review of the literature. Int. Rice Res. Inst., Los Banos.

Vergara, B.S., T.T. Chang and R. Liliis. 1969. The flowering response of the rice plant to photoperiod. A review of the literature. Int. Rice Res. Inst. Tech. Bull. 8.

Webb, B.D., C.R. Adair, C.N. Bollich and J.E. Scott. 1970. Grain quality characteristics of rice varieties grown in International Performance Trials. Int. Rice Comm. Newsletter 19(1) : 1-14.

Yoshida, S. 1981. Fundamentals of rice crop science. Int. Rice Res. Inst. Los Banos.

ກາຄຜ່າວກ

ตารางผนวกที่ 1 สภาพภูมิอากาศที่ศูนย์วิจัยชาวพืชลุง อำเภอเมือง จังหวัดนักลง ตั้งแต่
วันที่ 1-28 กุมภาพันธ์ 2536 ซึ่งเป็นระยะเวลาสุกแก่และเก็บเกี่ยวชาว

วันที่	อุณหภูมิสูงสุด °ช	อุณหภูมิต่ำสุด °ช	ความชื้น relative (%)	ฝน 24 ชม. มม.	แสงแดด ชม./วัน
1	29.5	20.0	78	16.2	9.5
2	28.0	22.0	83	7.1	0.2
3	30.0	22.0	76	0.1	5.5
4	31.7	22.5	80	0.0	9.9
5	29.3	22.5	86	0.0	9.1
6	29.3	21.5	78	0.0	10.5
7	29.8	21.0	78	0.0	10.3
8	29.8	21.5	78	0.0	10.8
9	29.8	24.5	74	0.0	9.6
10	30.2	26.0	78	0.0	10.9
11	30.2	25.0	78	0.0	8.3
12	29.8	24.5	78	0.0	8.8
13	29.6	22.0	79	0.0	9.5
14	30.2	21.8	76	0.0	9.5
15	30.0	21.5	76	0.0	9.6
16	30.5	22.2	79	0.0	9.3
17	30.5	22.4	78	0.0	10.5
18	31.0	22.5	76	0.0	11.2
19	30.5	21.5	75	0.0	10.8
20	30.5	20.7	75	0.0	10.1
21	29.5	21.2	78	0.0	8.4
22	31.2	21.0	77	0.0	10.9
23	30.6	19.4	77	0.0	11.2
24	30.7	19.4	76	0.0	10.6
25	32.6	19.6	76	0.0	11.4
26	31.5	22.2	76	0.0	11.0
27	31.7	23.6	77	0.0	9.6
28	31.5	22.9	75	0.0	10.8
เฉลี่ย/เดือน	30.3	21.9	78	0.8	9.6

ที่มา : สถานีตรวจอากาศเกษตร อำเภอเมือง จังหวัดนักลง

ประวัติผู้เชื่อน

ชื่อ นายสุเทพ ฤทธิ์สว่าง
วัน เดือน ปีเกิด 11 มิถุนายน 2500
วุฒิการศึกษา ชื่อสถานบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา^ร
วท.บ. (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2523
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน นักวิชาการเกษตร
สถานที่ทำงาน ศูนย์วิจัยข้าวพืชมูล อ.เมือง จ.พัทลุง
โทร. (074) 611795-6